

Primjerak u dobi od 295 godina

Iako je ta vrsta vrlo rijetka, uspjela je, uz pomoć drugih čudovišta, učiniti i vama osobno jednu veliku uslugu. Uspjela je spasiti na tisuće bijelih beba foka da ne postanu ukrasni komad odjeće, obješen o vrat nekoga kapricioznog, razmaženog ljudskog bića.

ČUDOVIŠTA VODA

Prije nego što opišem neke od 103 vrste čudovišta voda, moram vam reći da, zapravo, jedan njihov veliki dio ne živi samo u vodi. Pogledajmo: petnaest vrsta ove skupine gotovo cijelu prvu polovicu života ne izlazi iz vode, ali drugu polovicu provodi na suhom. Tri vrste čine to isto, ali obratno, mladost na suhom, a **zrelost starost** u vodi. Trinaest se vrsta hrani jedino vodenim biljem, a pritom može samo noge i glavu. Devet vrsta provodi u vodi vrijeme parenja, a u šest od njih, buduće majke tu ostaju i za vrijeme trudnoće. Neke vrste, njih jedanaest, borave samo danju u vodi, a noću na suhom. Za razliku od njih, šest vrsta to radi upravo suprotno. Četrnaest vrsta čudovišta voda ima i krila, a među njima su četiri koje su izvrsni letači, pa dio života provode u zraku. Postoji i osam vrsta koje žive u vodi samo tijekom zime, a četiri druge ~~tijekom godišnjih odmora~~ samo ljeti. Sedam vrsta iz ove skupine, eto, ulazi i izlazi iz vode prema želji i potrebi. Napokon, samo preostalih trinaest vrsta u vodi provodi cijeli svoj život, mirno i bez ikakve nakane da iz nje izide van. Zanimljivo je, međutim, da ni te, posljednje spomenute, vrste ne dišu poput riba, škrgama. Čak i čudovišta vrste *prozirna morska gljiva*, koja su najveća i najteža od svih čudovišta, a žive u oceanskim dubinama, moraju na površini udahnuti zrak. Znate kako to ide, i vi tako dišete: pluća, kisik, eritrociti, udahni, izdahni, udahni, izdahni – sve dok ne izdahneš potpuno. Baš sve vrste i baš sva čudovišta svijeta, bez iznimke, dišu baš tako, i u vodi, i u zraku, i na suhom.

A kad smo već kod disanja, ne mogu propustiti priliku da kažem kako je među vama, ljudima, poznat još jedan način disanja. On se zove pušenje. Mi se tim načinom, uopće ne služimo jer nikada nismo ni prezdravi, ni prepametni, a ni ne bojimo se da ćemo predugo živjeti. No, dobro.

Posvetimo se ponovno čudovištima voda za koja znamo da, manje ili više, žive u vodi. A u kakvoj vodi žive, pitanje je sad! – Eto, žive u oceanima, morima, jezerima, rijekama, močvarama, slanoj, slatkoj, hladnoj, toploj, ali ponajprije u čistoj vodi!!! Nažalost, zahvaljujući vama, ljudima, takvih je voda sve manje. Slatke, pitke vode, kao jezera i rijeke, puno su manje od mora i oceana, pa ste jedan njihov dio već uspjeli onečistiti. Srećom, 67 vrsta čudovišta voda može živjeti i u slatkoj i u slanoj vodi, pa su mnoga čudovišta napustila svoja zagađena slatkovodna prebivališta i preselila se na čiste obale čistih mora i oceana. Pritom nisu bila razdragana i sretna kao vaši turisti koji se, također, sele u potrazi za netaknutom, djevičanskom prirodom, iako s drugim razlogom – da tu prirodu dotaknu i razdjeviče. Eto, sada ste usput saznali kamo i zašto turisti gmižu u beskrajnim, zadimljenim kolonama automobilića, krivudajući zemaljskom kugлом da izbjegnu ozonske rupe koje, dobrim dijelom, prave zrakoplovčići prepuni nekih drugih turista koji putuju u potrazi za čistim zrakom.

No, pustimo mi sada turistička ljudska bića i vratimo se straaaašnim čudovištima voda da upoznate neke njihove vrste.

Obično čudovište voda

Ovu mnogobrojnu vrstu možete sresti, ali ne i vidjeti, uz obale širokih, mirnih rijeka, u deltama, uz jezera, u fjordovima, na zaklonjenim obalama mora i oceana te na manje vjetrovitoj strani manje naseljenih otoka. Ta se čudovišta hrane vodenim biljem i u vodi se razmnožavaju. Izvrsno plivaju i rone, a s jednim jedinim udahom zraka ostaju pod vodom i do 8 sati. Žive, pomiješana s raznim drugim čudovištima, u velikim kolonijama koje mogu imati i više od 2000 članova. Istini za volju, u tako velikim mješovitim zajednicama teško je točno izbrojiti koliko članova pripada nekoj od vrsta, ali pretpostavlja se da *obično čudovište voda* čini otprilike njihovu trećinu.

Čudovište u ulozi ženke, rodilje-majke, donosi odjednom na svijet tri do četiri novorođenčeta. Ona prvih 16 mjeseci života provode u šiljama s podvodnim ulazom u kojima najprije nauče plivati i hodati, a zatim dobro se skrivati. Tek nakon toga izlaze u otvorene vode i na kopno.

Obična čudovišta voda dosada su razminirala na desetke tisuća vaših podvodnih mina, otvorivši prolaze sebi, ali i mnogim vašim neupućenim plovilima. Nažalost, brojne od tih mina razminirala su slučajno.

Bez repa su ta čudovišta visoka oko 55 cm,
a teška do 15 kg.

Primjerak u dobi od 60 godina

Primjerak u dobi od 247 godina

Plosnato morsko čudovište

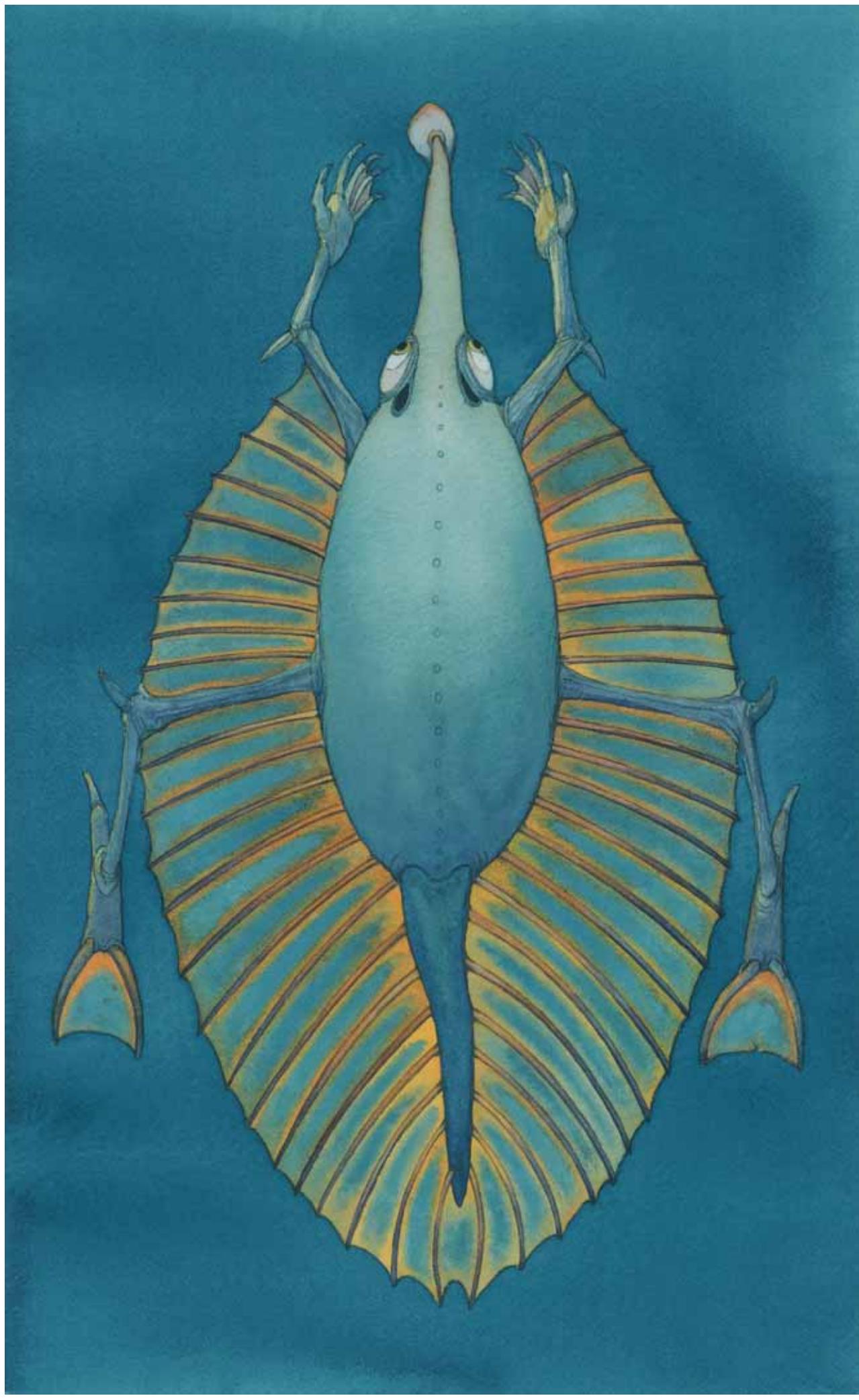
To je najmnogobrojnija od 13 vrsta čudovišta koje provode život samo u vodi. Međutim, i ona, bar dva puta dnevno, isplivaju na površinu udahnuti zrak. Tu mogu provesti i po nekoliko sati, družeći se, uz obalu, s drugim čudovištima koja nemaju želju biti uronjena u vodu.

Primjećeno je da ima dosta riba koje su slične *plosnatom morskom čudovištu* po veličini, plosnatosti, brojnim perajama i po boji, a njemu to pomaže pri skrivanju od ljudskih očiju.

Ova vrsta živi u generacijskim kolonijama-jatima koja broje 30 do 50 čudovišta. Ona su po danu aktivna, a noću spavaju, širom raširenih peraja, na pjeskovitom morskom dnu daleko od obale. Još prije najviše 250 godina spavala su *plosnata morska čudovišta* u plitkim zaljevima, zatonima i uvalama. Malo-pomalo, to je postalo opasno. Počelo se sve više sidara bacati u more, pa su neka *plosnata čudovišta* postala još plosnatija. Danas je, naravno, apsolutno nemoguće spavati u blizini obala, neudobno je jer je sve puno najlon vrećica, razbijenih boca, konzerva, starih štednjaka, automobilskih akumulatora i guma, potopljenih "gumenjaka" i "plastičnjaka", kostiju, buradi, prozora, izlomljenih keramičkih pločica i svega onoga drugog što mnoga neka ljudska bića bacaju u more kad ih nitko ne gleda.

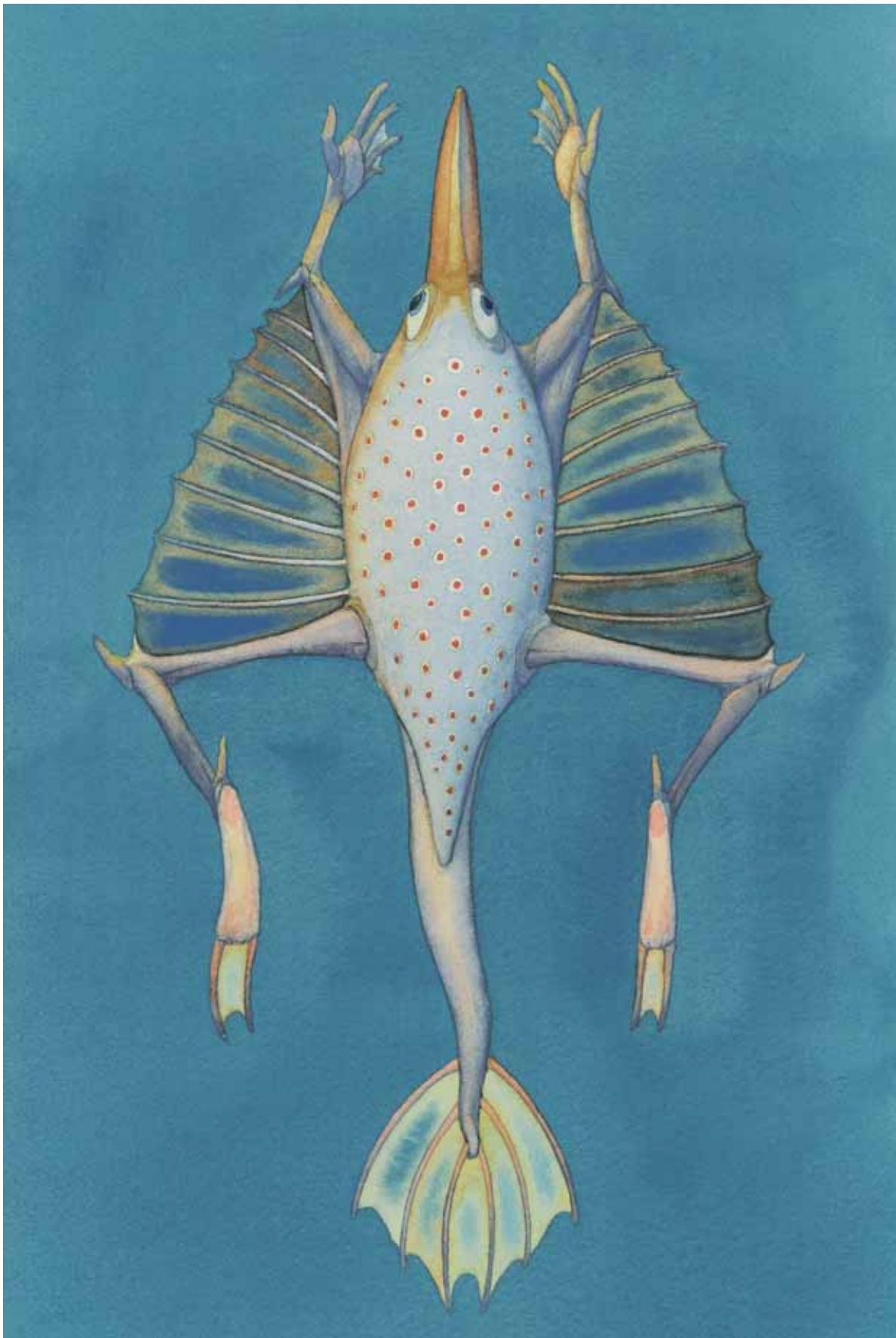
Najveći primjerici ove vrste mogu imati 1,3 m dužine i 9,5 kg težine.

Primjerak u dobi od 190 godina

Plosnato morsko čudovište

Primjerak u dobi od 40 godina

Čudovište mutnih voda

Čudovište mutnih voda vrlo je rasprostranjeno u područjima vlažne i tople klime. Više voli slatku vodu. Često je u velikim močvarama, uz obale sporih, širokih rijeka, u velikim deltama i jezerima. Živi na mjestima koja su obrasla bogatom vegetacijom, gdje voda nije prozirna, ali je nezagadžena. Za razliku od običnog čudovišta voda koje danju spava, čudovište mutnih voda povlači se na počinak tek oko podne. Jutra provodi u dubljoj vodi, pri dnu, gdje se hrani. U tim ranim satima, ponekad, sreće i ljudska bića koja se zovu izletnici ili ribiči. Vješto izbjegavajući udice, mreže, pivske boce i konzerve, može zamrsiti najlone i pomrsiti račune onima koji love u mutnoj vodi. Kad ovo čudovište, kojim slučajem, ne bi postojalo, na mnogim mjestima više ne bi bilo vidra i još nekolicine drugih životinja i riba.

Čudovišta mutnih voda najčešće žive zajedno s drugim vrstama, pa je teško točno odrediti njihov broj u skupini. Ja osobno procjenujem da ih u deltama nekoliko najvećih rijeka živi i do 500 zajedno.

Bez repa su čudovišta mutnih voda visoka oko 45 cm, a teška oko 13 kg.

Primjerak u dobi od 260 godina

Primjerak u dobi od 50 godina

Jedreće čudovište

Ovu malobrojnu vrstu opisat ću vam zbog njezina jedinstvenog načina kretanja – koji je neobičan čak i za nas, čudovišta. Sudeći po njemu, a i po izgledu te vrste, stječe se dojam da ju je stvorio neki vrlo mlad i nadobudan, Bogu blizak i sličan suradnik.

Jedreća čudovišta žive samo na nekoliko izdvojenih i ljudima nenastanjenih otoka. Hrane se pretežno plodovima palma i drugog bilja koje raste uz obalu. Ti plodovi, kad sazriju, padnu u vodu. Plutaju tako, puni sjemena, nošeni vjetrom i morskim strujama, da bi ih valovi izbacili na nekom mjestu gdje će iz njih izrasti nova biljka. Na tom putu presreću ih *jedreća čudovišta*, klizeći morskom površinom na svojim goleminim stopalima, služeći se svojim krilima kao jedrima, a svojim repom kao jarbolom. To su vam prave žive jedrilice! Od svakih devet ulovljenih plodova iste vrste čudovište će pojesti sedam, a preostala dva posadit će na nekom plodnom i zaštićenom mjestu.

Primjerak u dobi od 65 godina

Primjerak u dobi od 245 godina

Jedreća čudovišta su duga, zajedno s repom, gotovo 240 cm, visoka su oko 60, a stopala su im duga do 45 cm. Površina njihovih čvrstih i elastičnih krila, to jest jedara, iznosi, otprilike, četiri četvorna metra.

Prozirna morska gljiva

Morska gljiva je najrjeđe, najveće i najsporije od svih čudovišta, a ubraja se među ona s najvećim brojem očiju i usta. Živi u oceanskim dubinama. Izgledom podsjeća na gljivu, ili, istini za volju, još više na golemu meduzu. Ta su čudovišta visoka i više od osam metara, promjer tijela iznosi im u "klobuku" gotovo sedam, a nos im je dug čak do 52 metra. Teže, otprilike, 50 000 kg. Žive u malim obiteljskim skupinama od desetak članova kojima se često pridružuju neka druga morska čudovišta. Ta gigantska vrsta putuje nošena velikim morskim strujama, hraneći se najčešće algama. Zahvaljujući svojem dugom cjevastom nosu, koji mogu odmatati i rastezati, ne moraju izlaziti na površinu udahnuti zrak. Ovamo dolaze uglavnom iz radoznalosti, sresti čudovišta koja ne žive u dubinama. Svoje uspravno kretanje, gore-dolje, određuju pomoću plinova koje proizvode u svojem želucu. Napuhani idu prema gore, a kad ispuste sav plin, polako tonu.

Ti su divovi iznimno miroljubiva, druželjubiva i ugodna stvorenja.

Primjerak u dobi od 310 godina

ČOVJEKOLIKA ČUDOVIŠTA

Ova skupina ima samo 12 vrsta, a i one su međusobno prilično slične. Dao sam joj naziv čovjekolika čudovišta (samo za ovu knjigu) da udovoljam vašoj ljudskoj egocentričnosti. Točan prijevod imena te skupine glasi: vrste kojima sliče ljudska bića. To, vidite, znači da ste vi ljudi jedna čudovištolika ili, možda, čudolika vrsta.

Kada bi vi, kakvim slučajem, sreli neko čovjekoliko čudovište, mogli biste lako — ~~teško~~ pomisliti da je to jedno simpatično, malo starije i malo dlakavije ljudsko stvorenenje, skromnog rasta, neobične, rogate frizure, obučeno moderno *à la clochard*. To je dokaz da ne gledate pomno i da vas uopće ne zanima tko ima lijepe noge. Naime, sva čovjekolika čudovišta imaju noge poput ptica, sa samo tri ili četiri ~~umjereno~~ ~~grozno~~ velika prsta. Ono što se vama čini poput ekscentrične frizure zapravo su ~~bodljike~~ ~~zvane~~ rogovi. Osim toga, osam vrsta ovih čudovišta krase repovi različitog oblika i veličine. Četiri vrste mogu se ponositi i krilima, a jedna od njih i ~~normalno~~ ~~vrlo dobro~~ leti.

Čovjekolika čudovišta, iako malobrojna, nastanjuju cijeli svijet. Tamo gdje su zime vrlo duge i hladne štite obilatije svoja ~~lijepa~~ tijela tkaninom, a u toplim predjelima pokrivaju se velikim listovima kakve biljke poput smokve, banane, ili kaktusa (bez bodlja). Uz oblačenje, s vama imaju još neke zajedničke običaje i navike.

Primjerice, žive u obiteljskim zajednicama, a osim toga, kao i vi, proizvode neke predmete potrebne da nadoknade svoja zanemariva prirodna nesavršenstva.

To mogu biti stvari kao, eto, naočale — koje prave da mogu čitati i u dubokoj starosti, kad više ne vide tako dobro. To može biti i alat za uzgoj bilja jer su im ruke ~~prestave~~ za kopanje ~~velikih~~ ~~mogu upamtiti~~ rupa. Prave i razne pisaljke kako bi zapisali nešto što ne žele zaboraviti. Osim toga, prave i ponešto za odjenuti zimi, ponešto za rezanje, za paljenje vatre i slično. Uglavnom su to mali predmeti koji se mogu, rekao bih, ponijeti u džepu i lako ustupiti nekomu drugom. (Želja za posjedovanjem stvari je općenito, kod svih čudovišta, puno manje izražena nego kod ljudi.) Čovjekolika čudovišta i ljudska bića imaju još neke zajedničke osobine: mogu patiti od migrene i depresije, mogu biti lošeg raspoloženja i pretjerano nezadovoljni sami sobom i svime drugim.

Jedanaest vrsta ovih čudovišta su dvospolne, što, naravno, ne znači da su njezini članovi dvospolci. Vrste! Vrste su dvospolne. One imaju dva spola — muški i ženski, a svako pojedinačno čudovište ima jedan spol — ili muški, ili ženski. Potomci su, više ili manje, slični roditeljima, to jest odraslim primjercima. Stoga ćemo, uz opise nekoliko odabralih vrsta, prikazati predstavnike dvaju spolova srednje dobi, dakle, starih oko 150 godina.

Obično čovjekoliko čudovište

Obično čovjekoliko čudovište je dvospolna vrsta. Već su oko šezdesete godine mladosti oba spola, i ženski i muški, potpuno oblikovani i spremni za razmnožavanje. Ženke imaju tri dojke od kojih je jedna, nažalost, pričuvna. Prije su ova čudovišta imala puno više potomstva, ali danas, kad ste vi, ljudska bića, beskrajno zamrsila svoj, pa nažalost i naš život, jedan par ima samo dva potomka. I ta dva koja ima – ima zbog toga što se uglavnom rađaju blizanci.

Mladi, od svoje 50. pa do 90. godine života, puno i daleko putuju, upoznajući život drugih čudovišta, pa i čovjeka. S tih se putovanja rijetko vraćaju živjeti u krajeve iz kojih su potečli.

Muški primjerak, 150 godina star

Iako ne žive u neposrednoj blizini čovjeka, *obična čovjekolika čudovišta* govore bar jedan od ljudskih jezika. Vrlo su vješta pri izradi različitih predmeta i pri gradnji ~~jazelina~~. To su ljubazna stvorenja, srdačna, svakome želete pomoći, izražajnih lica, plemenitih crta, bistroga mozga, nadarena, odgovorna i požrtvovna. Razna ih druga čudovišta često biraju za svoje predstavnike na zasjedanjima Velikoga vijeća čudovišta.

I svojim vanjskim izgledom ta vrsta može biti sasvim zadovoljna. To su bića umjereno visoka, do 132,5 cm. Umjereno su i mršava, oko 45 kg. Mužjaci su sasvim malo krupniji od ženka, i oku su ugodna izgleda. Ova krasna čovjekolika čudovišta vrlo su načitana, pa zbog toga ponekad nose naočale kao, primjerice, ja.

Ženski primjerak,
150 godina mlad

Ženski primjerak,
150 godina mlad

Muški primjerak, 150 godina star

Malo leteće čovjekoliko čudovište

Malo leteće čovjekoliko čudovište je malo rastom. Malo leti, a malo više ne leti jer pati od visinske bolesti, jer mu se vrti u glavi i ~~jer se boji da~~ ^{ne} nekoga ne udari mašući krilima. To je dvospolna vrsta koja živi u obiteljskim jatima do dvadesetak članova – normalno, i muški i ženski zajedno. Ta su čudovišta aktivna uglavnom noću.

Mlada bića ove vrste provode četrdesetak godina u blizini ljudi, družeći se, uglavnom, s kućnim čudovištima. Nakon toga se, ~~opterećeni~~ ^{obogaćeni} iskustvom, povlače dalje od ljudskih naselja.

Zanimljivo je koliko puno ovih čudovišta ima talenta za pisanje. ~~Mnoga~~ pišu vrlo lijepo, a neka i ~~dobro~~ ^{Neka}. Brojna od onih što pišu vrlo lijepo rade na održavanju Arhiva Velikoga vijeća čudovišta, a ona što pišu vrlo dobro ne pišu nimalo loše.

Mala leteće čovjekolika čudovišta visoka su, s rogovima, oko 65 cm. Raspon krila odraslih primjeraka iznosi od 110 do 130 cm. Težina im dosta varira, od 15 do 30 kg. Žive gotovo 300 godina.

Dobro čovjekoliko čudovište

Ime *dobro čovjekoliko čudovište* svakako ne znači da i druga čudovišta nisu dobra. Ono samo naglašava jednu od najvažnijih odlika te najmalobrojnije vrste u svojoj skupini.

To su jedina čovjekolika čudovišta koja, već rođenjem, nemaju određen spol. Kod njih tek pri parenju dolazi do oblikovanja spola. Ako neko od njih nema potomstvo, ostaje do kraja života bespolno. Takvih ima prilično, ali to ne dovodi u pitanje opstanak ove vrste jer uspješni roditeljski parovi obično imaju tri do pet potomaka.

Dobra čovjekolika čudovišta žive u manjim obiteljskim kolonijama, no, usporedo s njima, postoje i bespolne grupe, bez potomstva, koje mogu imati i do petnaestak članova. One su potpuno otvorene i raznim drugim čudovištima, ali su *dobra čovjekolika čudovišta* u njima redovito najbrojnija. Baš su takve skupine iznimno važne za cijelu populaciju čudovišta jer se u njima okuplja znatan broj pojedinaca koji će svoj život potpuno posvetiti poslovima važnim za cijelu zajednicu. Čudovišta u njima provode 15 do 20 godina, učeći i pripremajući se za neko zanimanje, djelovanje, odnosno poslanje. Tu su se oblikovali i mnogi znameniti botaničari, travari, liječnici, pisci i povjesničari, tumači Velikoga Zakona, graditelji¹ i drugi. Svi su oni, iz takvih skupina, otišli djelovati tamo gdje se tražila njihova pomoć. Tako i danas, po prijedlogu Velikog vijeća, dobra čovjekolika čudovišta odlaze obavljati svoje misije onamo gdje su njihovo znanje i požrtvovnost najpotrebniji. Nažalost, to su sve češće mjesta unesrećena ljudskim nerazumnim pustolovinama.

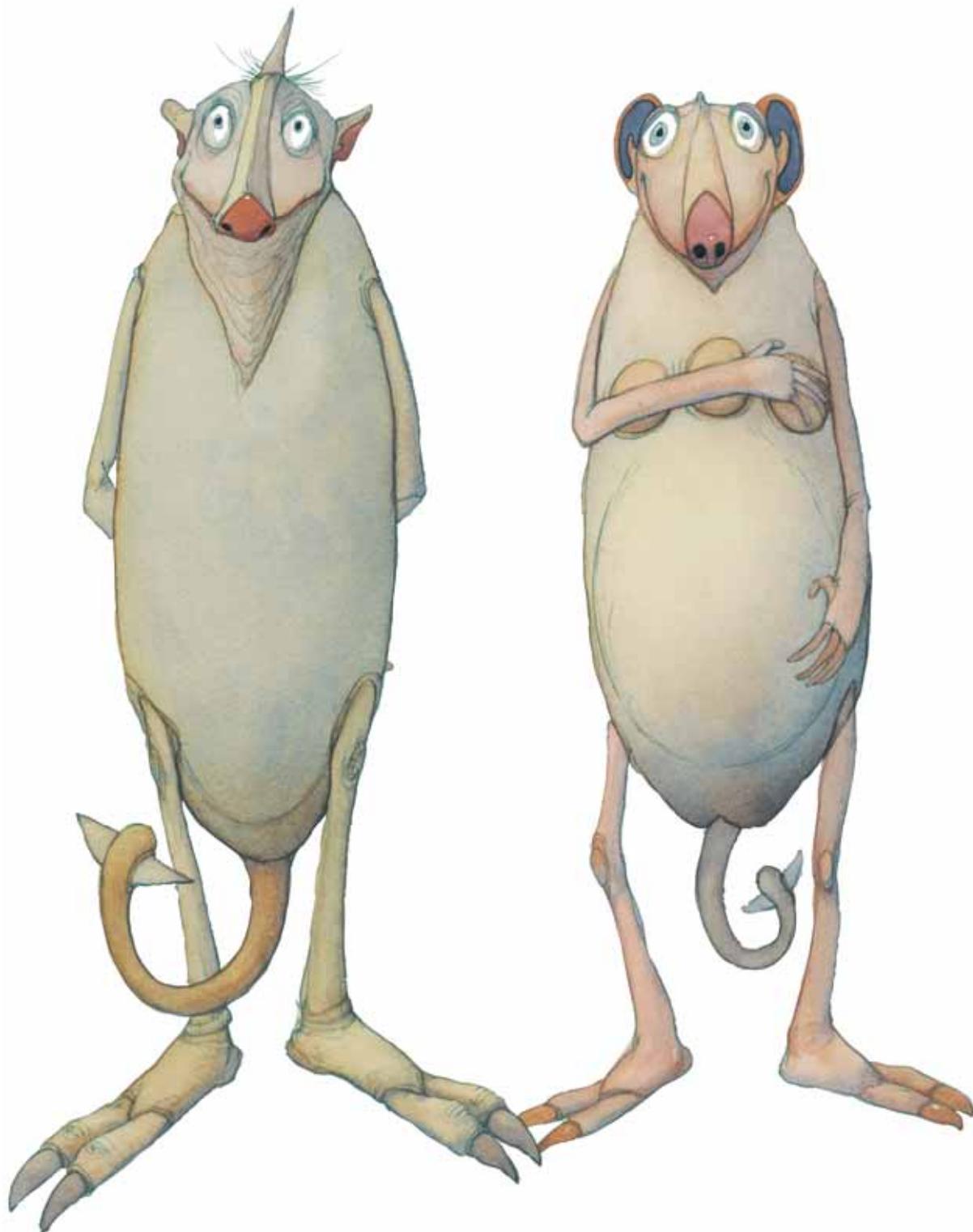
¹ Riječ graditelj u jeziku čudovišta nema potpuno isto značenje kao u ljudskim jezicima. Čudovišta nemaju stambenu, industrijsku ili prometnu gradnju. Postoјi samo zaštitna gradnja – koja se svodi na brane, nasipe, branike od lavina te, vrlo rijetko, na podzemna skloništa. Vidi: Glava X., stranica 165.

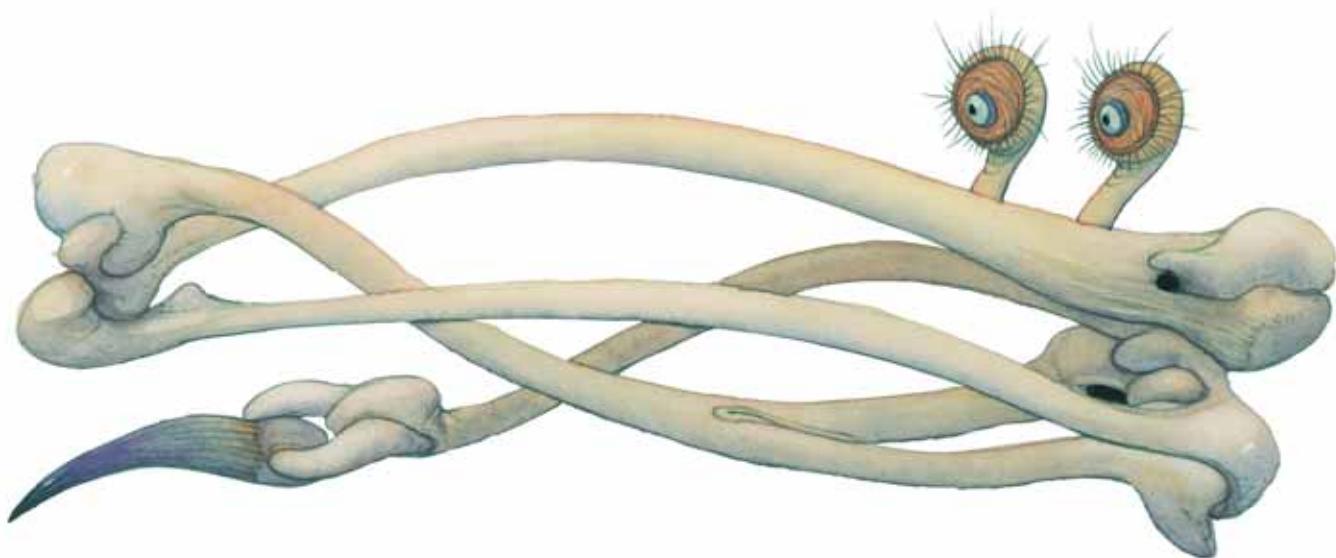

Primjerak bez potomstva, bespolni, u dobi od 110 godina

Dobra čovjekolika čudovišta su odmjerena, samozatajna, susretljiva i odgovorna. Svoje znanje i iskustvo rado dijele i prenose drugima. Visoka su do 160 cm, a teška do 45 kg.

Oblikovana ženka, majka sedam malih čudovišta, stara 220 godina
Mužjak, otac, u dobi od 240 godina

Glava VI.

VANJSKI IZGLED I GRAĐA ČUDOVIŠTA

Sada, kad znate nešto o vrstama čudovišta, ~~takše~~ ^{težje} će vam biti upoznati elemente njihove građe i vanjskog izgleda. Ništa se nemojte bojati, neću pretjerivati s nepotrebnim pojedinostima. Obavijestit ću vas samo toliko koliko je dovoljno da se ne dovedete u čudnu situaciju, hvaleći se prijateljima kako u vašem ~~odvratnom,~~ ~~okrutnom,~~ ~~prljavom,~~ ~~primitivnom~~ zoološkom vrtu držite i čudovišta. Ako vi niste u stanju prepoznati mravojeda, rajske ptice ili šišmiša, to ne znači da ste "svojim vlastitim očima vidjeli čudovište". Naprotiv, to znači da o tim jadnim životinjama, koje ste nagurali u kaveze, zapravo ne znate ništa. Ili pak, ako nešto znate, a ipak ih niste uspjeli prepoznati, to znači da su one, jadne, u neprepoznatljivo lošem stanju. Zato vam sliče čak i na čudovišta koja ionako dosad niste vidjeli, osim u vašoj neupućenoj glavi. Dakle, da ne lupetate gluposti, naučite nešto o građi i vanjskom izgledu čudovišta.

VELIČINA ČUDOVIŠTA

Po veličini i težini, čudovišta se međusobno vrlo razlikuju. Najviše njih, oko 76 posto, visoko je ili dugo između 50 i 120 cm, a teško od 5 do 30 kg. Oko 10 posto čudovišta pripada skupini veličine 30 do 50 cm, s težinom do 7 kg najviše. Otprilike isto toliko pripada skupini od 120 do 150 cm visine, odnosno dužine, s težinom 30 do 50 kg. Relativno mali broj, oko 4 posto, predstavljaju čudovišta koja su ili manja ili veća od navedenih skupina. Krajnje mala i krajnje velika redovito su malobrojna.

Znajući da su vama, ljudskim bićima, baš ekstremne stvari zanimljive, prikazat ćemo vam najmanje čudovište. (Najveće ste već upoznali, to je *prozirna morska gljiva*.)

Učestalom križanjem *zubate paprike*, najmanje vrste čudovišta šuma i planina, i *dvonogog moskita*, najmanje vrste čudovišta zraka, ustalila se podvrsta zvana *krilati feferon*. Odrastao primjerak ove podvrste visok je najviše 11 cm. Težak je, to jest lagan, oko 100 grama.

**Krilati feferončić, beba, u dobi od 15 godina
Primjerak u dobi od 205 godina**

BOJE ČUDOVIŠTA

Može se reći, naravno, iz više razloga, da smo mi čudovišta poput cvijeca. Jedan od razloga je taj što su naša tijela urešena brojnim bojama. Ako površno gledate, vidjet ćete da je većina čudovišta jednostavno sivkasta ili smećkasta. Pogledate li pomnije, ustanovit ćete da su upravo te, sivkaste i smećkaste, boje savršeno uskladene podloge za intenzivne, raznobojne pojedinosti. Svakako, to ne isključuje postojanje čudovišta svih drugih osnovnih boja. Ona crvenkasta, narančasta i žućkasta nisu nikakva rijetkost. Za razliku od njih, ljubičasta i zelenkasta su prilično malobrojna. Rijetka su potpuno bijela, još rjeđa potpuno crna, a najrjeđa ona potpuno plava.

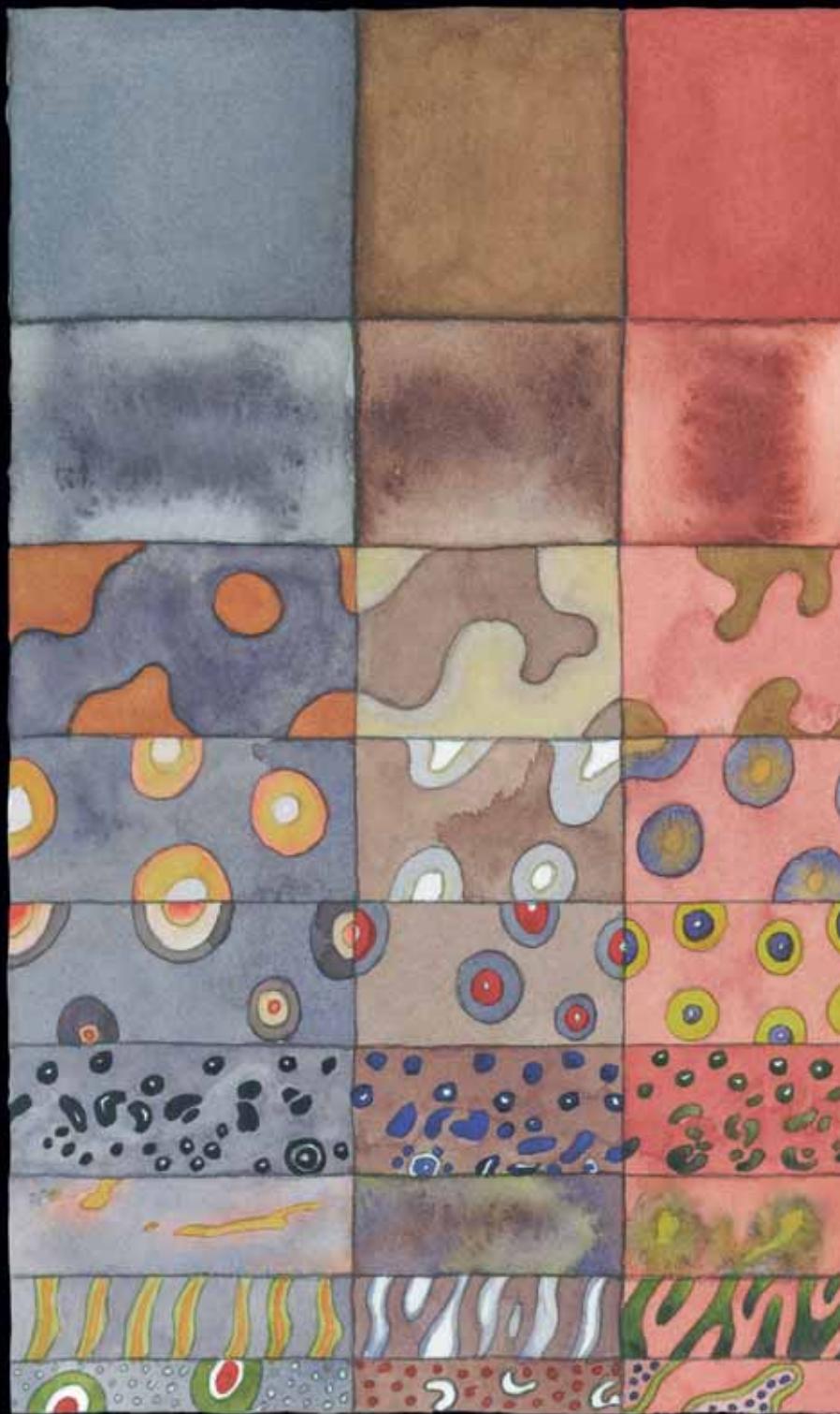

Po osnovnoj boji krvna ili kože čudovišta možemo podijeliti na jednobojna, dvobojna, višebojna, šarena te šarena à la peruanska tržnica. Neovisno o bojama, gotovo sva su s trbušne strane svjetlica.

Uglavnom, sve te lijepo obojene podloge mogu biti ukrašene prugama, točkama, mrljama ili pjegama koje, opet, mogu biti velike ili male, neprimjetne ili izražene, "vrišteće" ili kamuflažne. Pri svemu tomu, i razni dijelovi tijela, kao uši, rogovi, repovi, oči, tabani, nokti, nosovi i stražnjice, mogu imati neku svoju boju. Ona je, gotovo redovito, živilja od boje tijela, pa ti dijelovi djeluju kao ukras na čudovištima. Rekao bih, ukras na ukrasima prirode.

Kada bi neko ljudsko biće, bilo koje rase, stajalo u društvu s desetak raznih čudovišta, izgledalo bi kao krumpir među rajske pticama. Je li taj krumpir malo više bjelkast, crnkast, žućkast ili crvenkast, zaista nije važno.

Boje čudovišta. Osnovne boje – podloge koje pokrivaju najveći dio površine tijela čudovišta složene su ovdje, slijeva nadesno, po svojoj učestalosti. Na njima su prikazani tipovi šara, također po učestalosti, ali odozgo prema dolje.
(Na jednoličnim podlogama često se ističu pojedinosti jarkih boja.)

KRZNO, DLAKE I KOŽA ČUDOVIŠTA

Izuzmemo li čudovišta koja stalno ili pretežno žive u vodi te neke iznimke među čudovištima zraka, kućnim i čovjekolikim čudovištima, vidjet ćemo da su gotovo sva čudovišta, potpuno ili bar pretežno, obrasla krvnom. Ono pokriva veće površine tijela, a čine ga međusobno vrlo slične dlake koje rastu zgusnute jedna kraj druge. Može biti kratko, duže, vrlo dugo, rjeđe, gušće, obilato, jednolično ili neujednačeno raspoređeno po raznim dijelovima tijela. Ponekad su čak i lica, dlanovi i tabani prekriveni vrlo finim krvnom.

Kad biste i vi, ljudska stvorenja, imali svoje vlastito krvno i bili tako lijepo, prirodno odjeveni, ne biste ubijali tolike životinje da na sebe stavite ono što nije vaše. Sada bi, znam, netko ~~iznimno pametan~~ među vama mogao ~~u vašu obranu~~ reći da vi uglavnom uzgajate životinje od kojih dobivate krvno. To je, naravno, čisto licemjerje. Prvo, vi to krvno uopće ne "dobivate". Tu vrstu "dara" vi zgulite sa životinje koju ste prije toga ubili. Drugo, koliko vi više životinja uzgajate, toliko više ih i ubijate. Jasno?

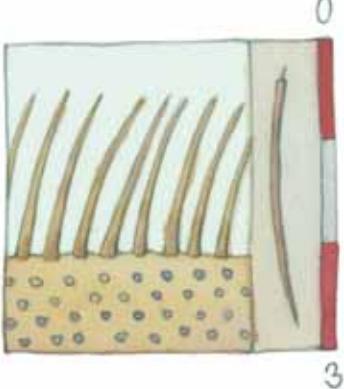
Uz krvno, u malim, izdvojenim skupinama rastu po čudovištima i neke druge dlake. Njih nazivamo kosa, trepavice, brada, obrve, brkovi, a ima i drugih otoka usamljenih dlaka koje se kriju pod nekim drugim imenom. Sve te dlake, koje imate i vi, imaju i gotovo sva čudovišta. One se, ipak, najbolje vide na nekim čovjekolikim čudovištima jer ona nisu pretjerano bogata krvnom, pa im je koža, poput vaše, golišava.

Veće gole površine ima i većina krilatih čudovišta. Naime, njihova su krila najčešće građena od vrlo čvrste, elastične i dlakom neobrasle kože, kao u šišmiša. Postoje samo četiri naše vrste koje imaju krila pokrivena dlakom. Ovdje je riječ o čudovištima koja nastanjuju ili nadlijeću polarne krajeve, pa postoji opasnost da im se krila slede. Ako te iste vrste duže borave u krajevima s umjerenijom klimom, krvno s krila im otpadne, a njihova gotovo prozirna koža pocrni na suncu. Rijetke su i vrste čudovišta koje su obrasle perjem.

Gotovo sva čudovišta koja stalno žive u vodi opremljena su osobitim, naravno, nepropusnim vrstama koža.

Krvno i dlake koje krase čudovišta ovise o okružju u kojem žive, o njihovu načinu života, ali i o dobu godine. Naime, dosta čudovišta mijenja krvno; imaju kratko ljetno i dugo, toplo, zimsko.

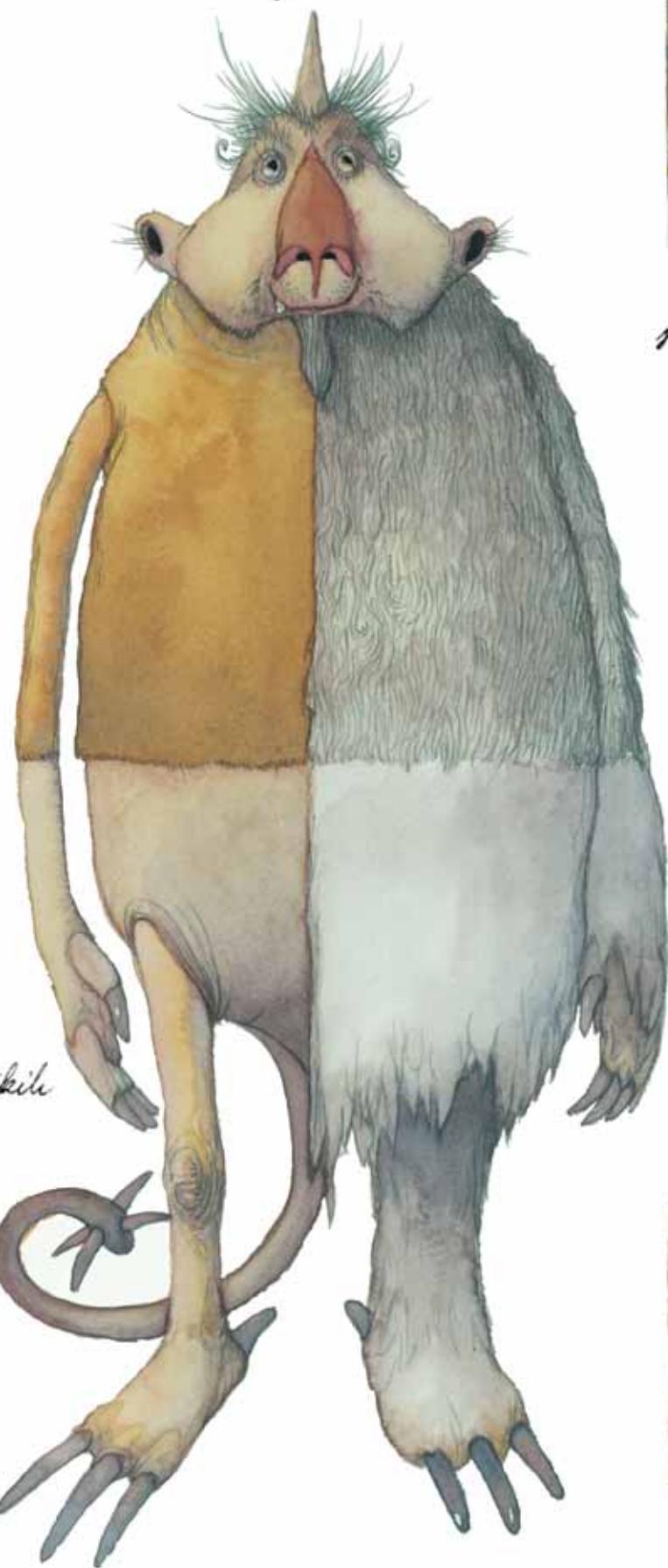
ubicačne dlake na glavama
mnogih čudovista

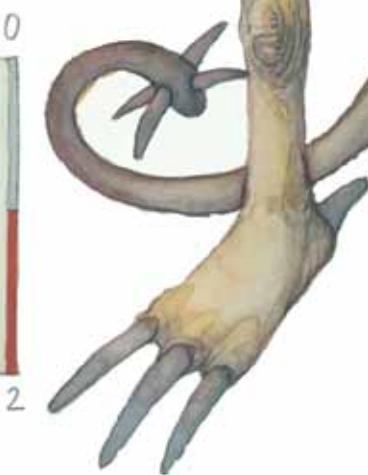
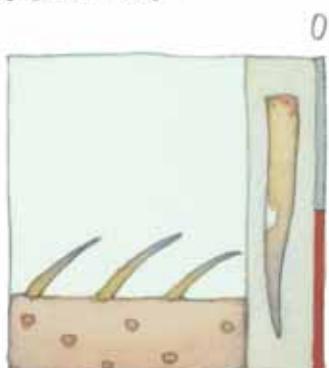
kratko kosne

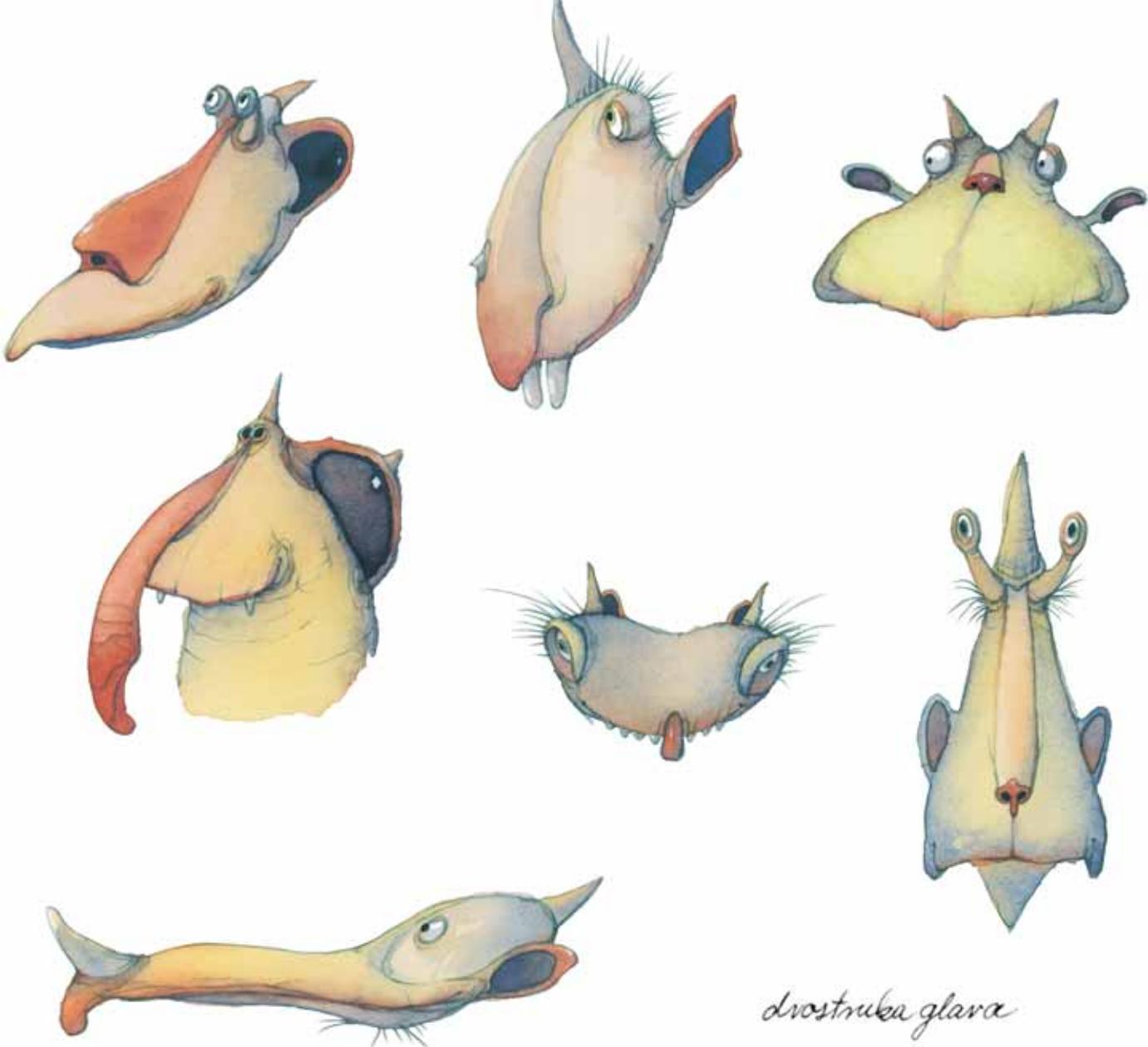
mednje duga kosne

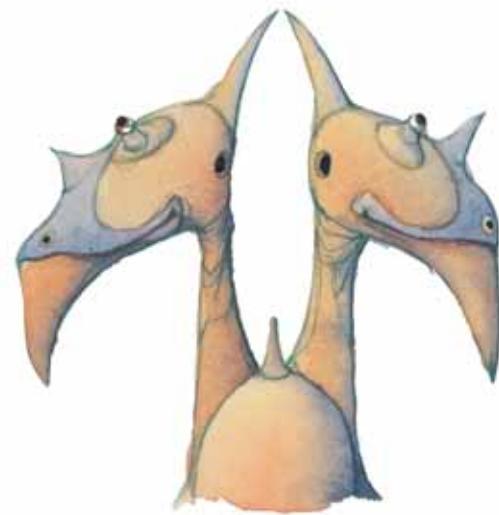
"kosna" nekih čovjekolikih
čudovista

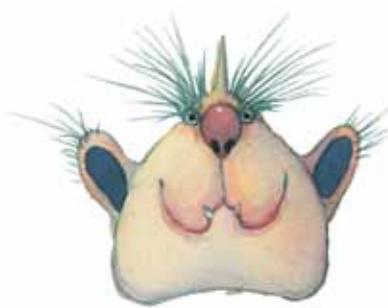
dugo, topla
kosna

dvostruka glava

srednji mozak

Neki oblici glava čudovišta

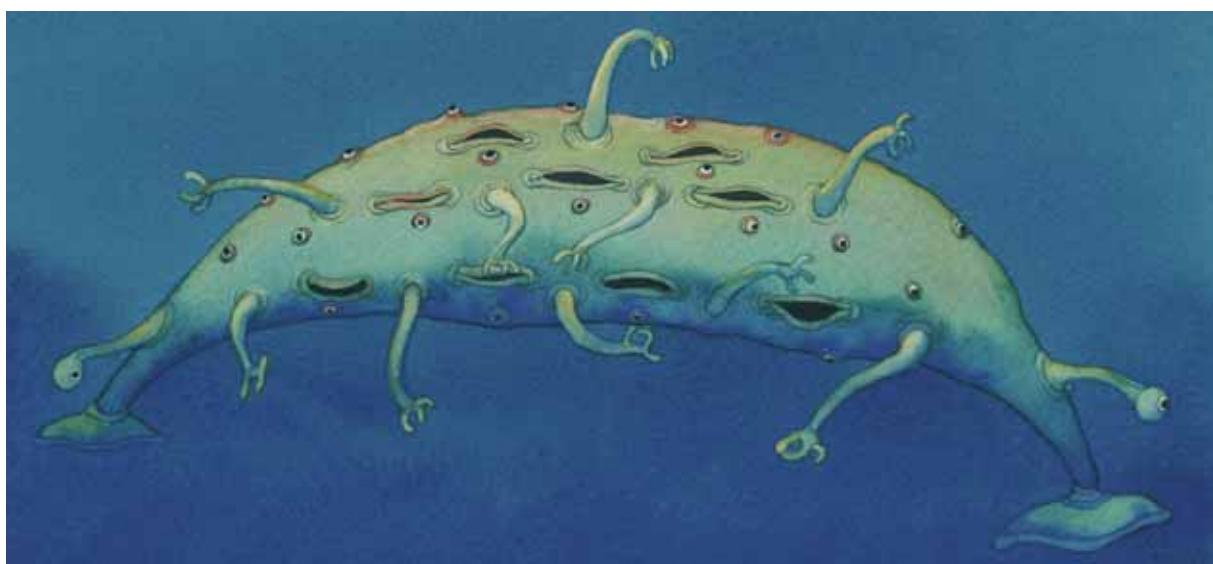
GLAVE ČUDOVIŠTA

Nadam se da nećete biti razočarani spoznajom da 99,937 posto čudovišta ima samo jednu glavu – kao i vi. Naše glave jesu vrlo raznolike, ali ne i brojne. Višeglavih čudovišta ima vrlo malo. To su samo neka dvoglava leteća čudovišta te neka od čudovišta voda koja mogu imati dvije, tri ili više glave. Međutim, i ona imaju jedan središnji mozak, pa je i u tom slučaju jedna glava glavna, a to je, svakako, ona s mozgom.

Uobičajeno je da uz svaku glavu ide i po jedan vrat. Ne postoji, bar kod nas čudovišta, jedna glava s više vratova, ali zato postoje glave bez vrata, ili s vrlo malim, skromnim vratom. Vratovi mogu biti raznih oblika i veličina, ali uvijek imaju isti zadat�ak. Oni nose glavu i omogućuju joj kretanje neovisno o tijelu.

Zanimljiva je vrsta *podmorski mladi mjesec*, iz skupine čudovišta voda, koja nema ni glavu, ni vrat, ali, sasvim sigurno, ima mozak. On je smješten u sredini dugoga i gipkog tijela, načičkanog očima i hvataljkama koje možemo nazvati rukama.

Podmorski mladi mjesec

Ista ta vrsta je i absolutni rekorder po broju očiju. Ima čak 42 oka, raspoređena jednolikpo cijeloj površini tijela. Kad se pari s drugim čudovištima, potomstvo može imati od 4 do 38 očiju. To je i za nas puno jer 91 posto čudovišta ima samo dva oka, 1 posto ima tri, a 4 posto ima četiri oka, a samo 0,4 posto ima pet očiju i tako dalje. Kad smo već kod očiju, recimo i to da one mogu biti vrlo raznolike: goleme i sićušne, uvučene i buljave, različitog smještaja i načina djelovanja, različite pokretljivosti, osjetljivosti, boje itd. Uglavnom, većinu tipova očiju koje srećemo u životinja možemo naći i u čudovišta. I, nemojmo zaboraviti, većina čudovišta ima oči prilagođene i noćnom životu, odnosno manjoj količini dnevнog svjetla.

Oči čudovišta vrlo su raznolike i gotovo redovito vrlo, vrlo pokretljive.

obično blomparije

Slično je i s ušima. One su ~~često~~ puno bolje razvijene nego u ljudi – jer smo mi najčešće aktivni noću. Stoga se čulo sluha nadopunjuje s čulom vida, ili ga zamjenjuje kada je ograničeno prevelikim nedostatkom svjetlosti. Nas 74 posto ima dva uha, jedno je lijevo, a drugo desno. Osim toga, potpuno su jednaka. Gotovo 15 posto čudovišta ima tri uha. Treće je, gotovo redovito, nešto manje i smješteno iza roga na glavi. Njime čudovišta osluškuju što se događa iza njih. Moram primijetiti kako je vrlo neobično da i vi, ljudska stvorenja, nemate jedno takvo uho da bolje čujete one važne stvari koje se događaju upravo iza vaših leđa. To bi vam pomoglo, u dubokom mraku neznanja, vidjeti tko vas vuče za nos. No, ostavimo vaš nos i vratimo se našim ušima – 6,5 posto čudovišta ima samo jedno vrlo pokretljivo uho, čija grada osigurava prijam zvuka sa svih strana. Dvoglava čudovišta imaju četiri ili šest ušiju, a neka višeglava čudovišta voda čak 16. Međutim, ovdje je riječ o jednom tipu ušiju koje su ujedno i osjetilo za dubinu te za pokrete i titraje u vodi.

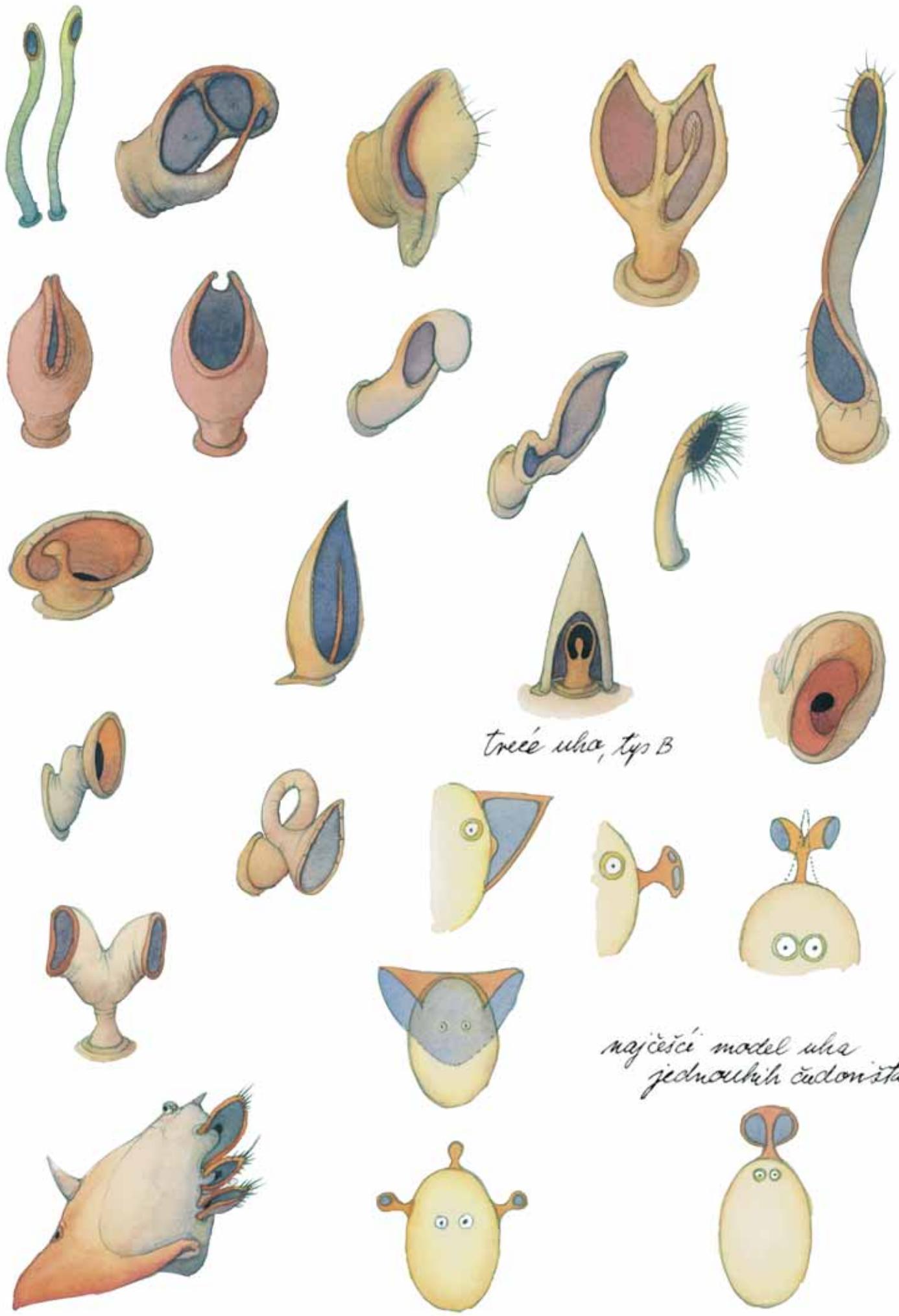
Slika na sljedećoj stranici:
Neki od brojnih tipova ušiju.

Uz oči i uši, nas redovito kralji i nos. Ponekad je on poput slonove surle, ponekad poput ptičjeg kljuna, ali rijetko ~~umjeten~~ kržljav poput vašega. Vaši umjetni nosovi, koji vas toliko veselje na karnevalima, samo su blijeda slika onoga što mi čudovišta doista imamo. Kao i u vas, o broju glava ovise i broj nosova. Neovisno o njihovoj veličini i obliku, uvijek vrijedi isto pravilo: jedna glava – jedan nos. Svaki taj jedan nos ima i nosnice, otvore kroz koje ulazi zrak potreban za disanje. Za disanje, ali i za mirisanje. Mnoge od vrsta čudovišta posjeduju prilično razvijeno osjetilo mirisa, svakako puno razvijenije nego u čovjeka.

Broj nosnica varira od 1 do 24, ali najbrojnija čudovišta imaju, kao i vi, dvije.

Slika na 81. stranici:
Nosovi čudovišta mogu se vrlo
razlikovati po gradi, veličini, a i po
sekundarnoj namjeni.

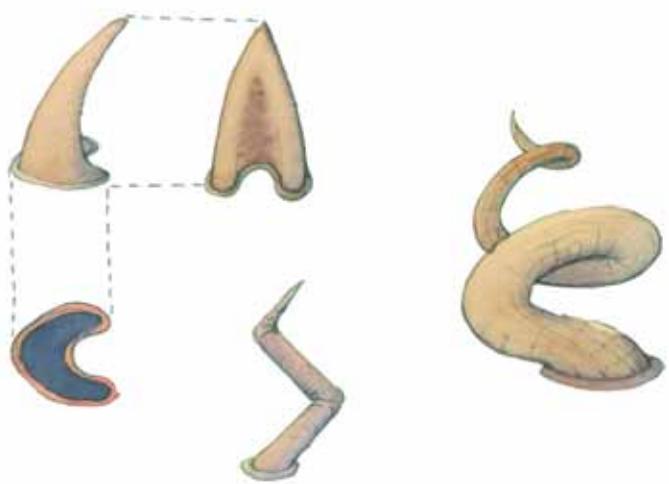
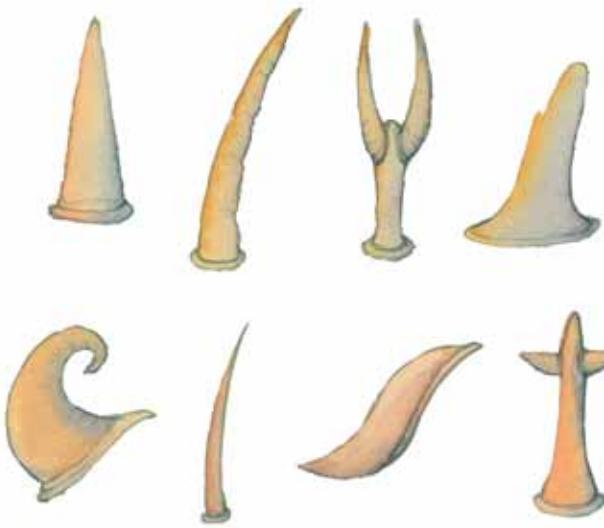
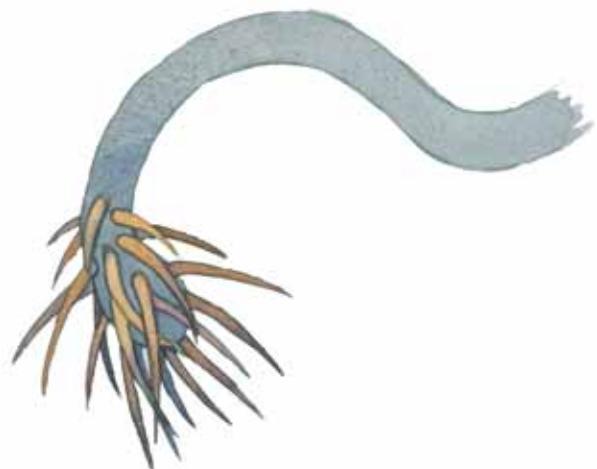
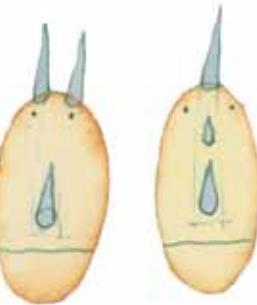
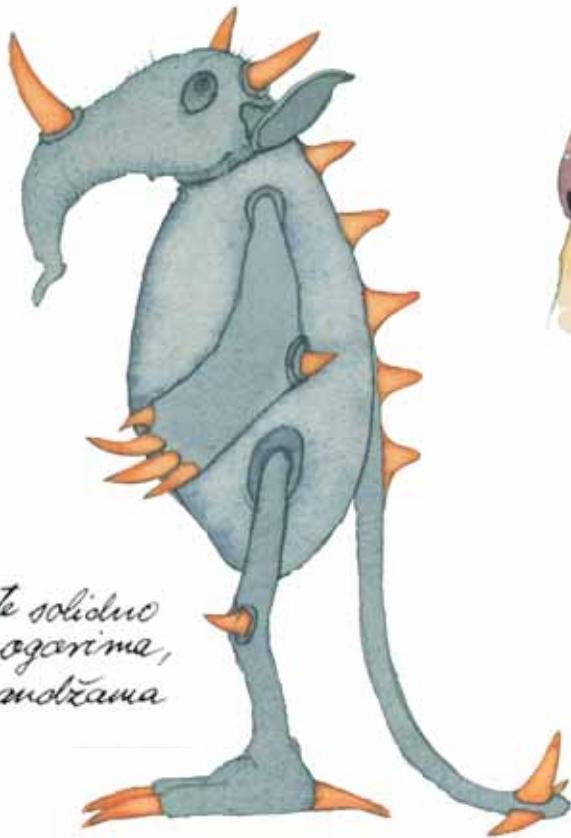

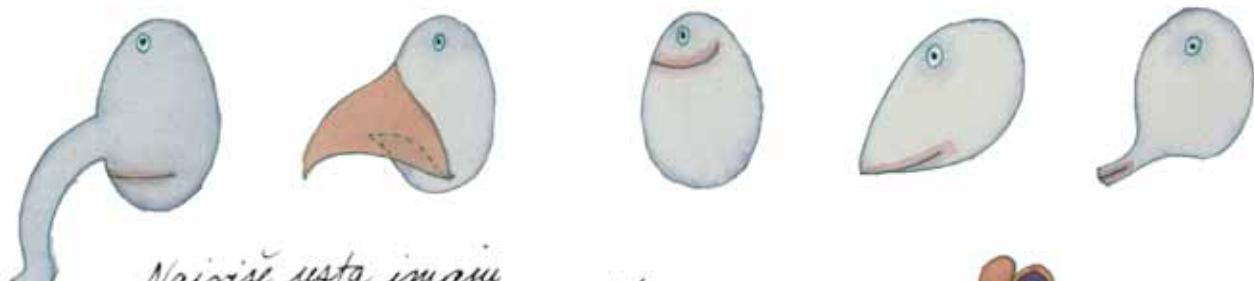
Više od 40 posto naših nosova ukrašeno je jednom ili dvjema bodljikama, ili, ako baš hoćete, rogovima. Često je rog na tjemenu ili zatiljku glave kombiniran s dva roga na nosu, a jedan na nosu s dva roga na glavi. Ipak, većina je čudovišta rogata samo na glavi.

Oko 60 posto čudovišta ima i bodlje. One se najčešće nalaze na repu, a mogu biti i na laktovima, koljenima, petama ili leđima. Ponekad ih srećemo i na krilima. Za razliku od bodlja koje su redovito vrlo tvrde, rogovi na glavi mogu biti presvučeni mekim slojem, osjetljivim na dodir. Tako služe nekoj vrsti pipka i nisu opasni kao što se čini. Svakako, služe zaštiti glave i onoga vrlo dragocjenog u njoj. Vi, ljudi, iz meni nepoznatih razloga, uopće nemate rogova na glavi.

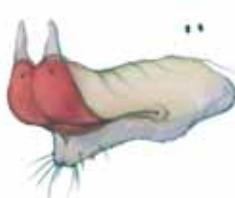
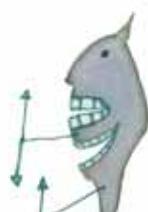
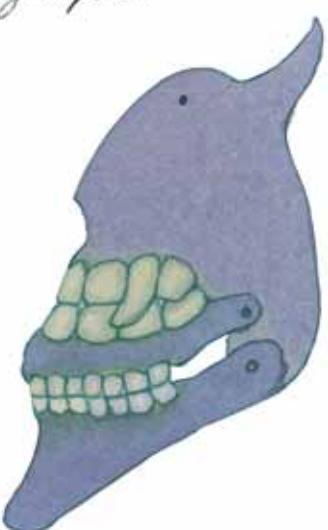
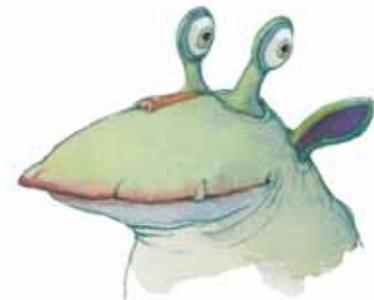
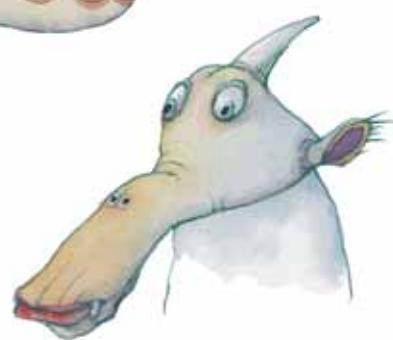
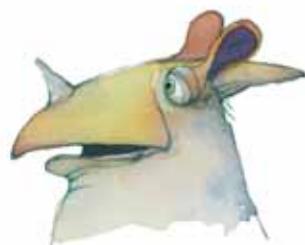
Ovo je skroman izbor iz carstva naših rogova i bodlja.

jeđuo čudoriste solidno
opremljeno rogarima,
bodljama i pandžama

Najviše usta imaju
bezglava čudonista.

Baš sva čudovišta imaju i usta. Oko 96 posto nas ima samo jedna usta, tri posto ima dvoja, a jedan posto ima troja ili više usta. Najviše, čak 18, imaju neka čudovišta koja su u bliskom srodstvu s već spominjanim vrstama *prozirna morska gljiva* i *podmorski mladi mjesec*. Ako čudovište posjeduje dvoja usta, ona se redovito nalaze na istoj glavi, u paru, jedna ispod drugih. Troja i više usta uvijek su raspoređena na više glava ili drugih dijelova tijela.

Dvousta čudovišta hrane se darovima prirode koji imaju vrlo tvrdu lјusku, a iznutra su meki. To su plodovi poput oraha, kokosa, lješnjaka te koštice raznog voća. Njihova dvoja usta imaju tri čeljusti: gornju koja je redovito fiksna te srednju i donju koje su pomicne. Srednja je vrlo neobična jer ima dvije različite vrste zubiju, jednu s gornje, a drugu s donje strane. Gornja usta imaju iznimno čvrste i posebno oblikovane zube za lomljenje i drobljenje tvrdih lјuska. U njima jedan dvokraki, vrlo osjetljiv jezik odvaja krhotine od mekoga dijela ploda i izbacuje ih van. Meki, jestivi dio, prebacuje se u donja usta, opremljena običnim zubima i jezikom za govor i žvakanje. Dvousta čudovišta, dakle, mogu istodobno jednim ustima krckati koštice, a drugima govoriti. Da sam ja, kojim slučajem, neko zlobno biće, mogao bih primijetiti da i u nekih ljudskih bića postoji sličan fenomen. Naime, ona mogu, nasmiješenih usta, brbljavajući, krckati tuđe kosti, pa i glave.

U čudovišta s troja ili više usta jedna su specijalizirana za govorenje, a ostala za žvakanje i gutanje.

Usta čudovišta. Služe za hranjenje i govorenje, a gotovo uvijek i za jedno i za drugo.

Oblik i broj jezika ovisi o ustima u kojima se nalaze te o poslu koji obavljaju. Vrlo velike, duge jezike imaju čudovišta koja žive u vrućim i suhim krajevima. Kao i u pasa te sličnih životinja, toliki im jezici služe za hlađenje.

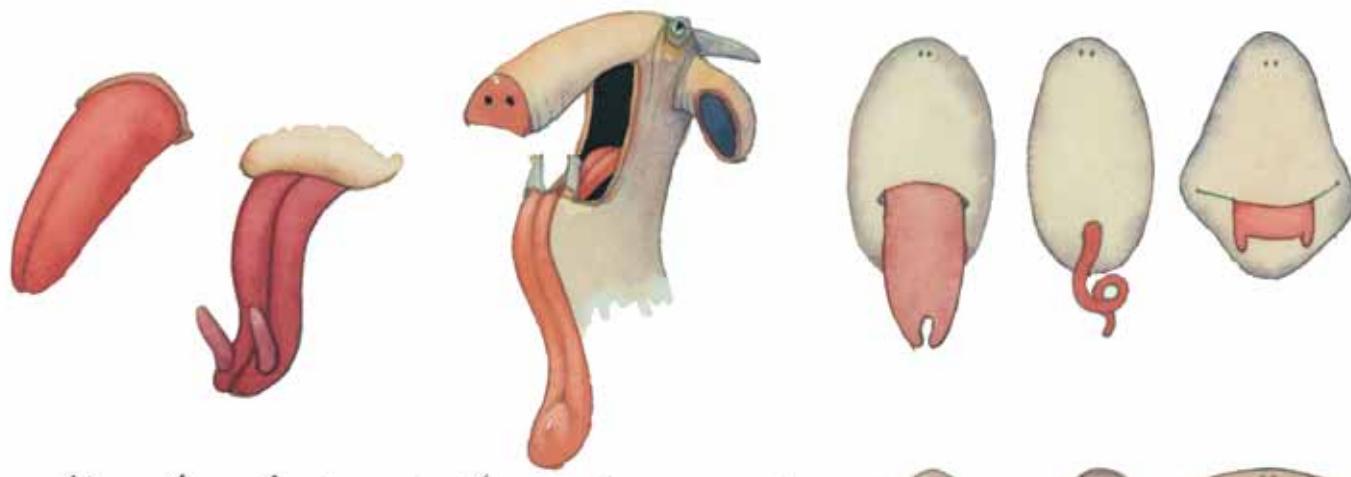
U vas, ljudi, čini se, dugi jezici nemaju istu ulogu. Primijećeno je da ih imaju i ljudi koji žive u hladnim krajevima, pa je teško utvrditi služe li za hlađenje ili za grijanje.

Gdje su usta i jezici, tu su obično i zubi. U nas oni mogu biti vrlo različiti po veličini, po obliku, po boji, po broju i gustoći. U gotovo 70 posto čudovišta, kao i u mnogih drugih biljoždera, zubi stalno, malo-pomalo rastu. Srećom, oni se istodobno, redovitom uporabom, neprestano troše. Stoga se još nije dogodilo da su nekom narasli toliko da više ne može zatvoriti usta. Dakle, 27,635 posto čudovišta mijenja zube najmanje dva puta u životu. Ono što je nama najmanje, to je vama najviše – još nisam čuo da su nekom čovjeku i treći put narasli novi zubi. Ipak, i za to postoji razlog: mi, čudovišta puno duže živimo, pa nam zubi puno duže trebaju.

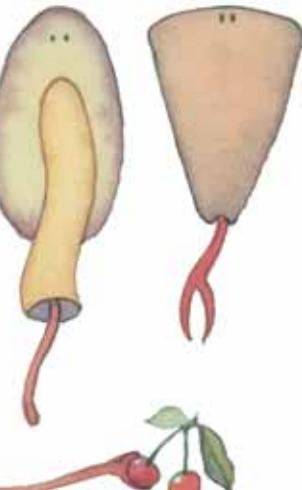
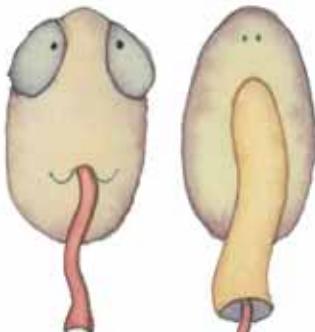
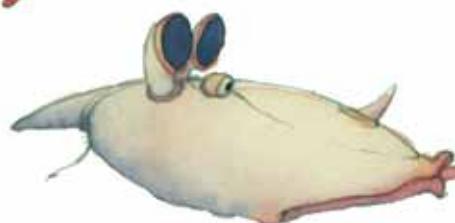
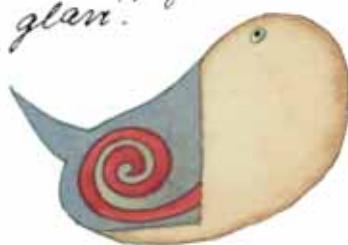
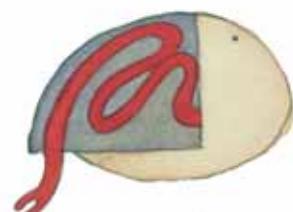
Naši su zubi, svakako, vrlo dobre kakvoće, a probleme nam čine samo ako ih nešto bubne ~~izvana~~. To nešto izvana je najčešće kamen koji je veselo doletio pri igranju sasvim mlađih čudovišta. Nešto slabije i kržljavije zube imaju čovjekolika čudovišta, ali i oni su, u usporedbi s vašim, ljudskim, pravi dijamanti. No, to i nije važno.

Vi i tako mislite da su vam zubi dekor i da je važnije da su bijeli nego čvrsti i zdravi. Vrlo je moguće da vi proizvodite više umjetnih zubiju, zubala, presvlaka i "mostova", nego dobrih četkica za višekratnu uporabu.

No, vratimo se natrag našoj temi: glavama čudovišta. Dosada smo vidjeli kakve su one uglavnom izvana. Iznutra su, naravno, ispunjene mozgom. Mozak svih čudovišta sjajne je kakvoće i jako je velik. Čak i čudovišta s vrlo malim glavama imaju takav, razvijen i vrlo velik mozak. Vama to, razumljivo, ne izgleda logično – mala glava, a velik mozak. I, što bih vam rekao? Zar vi, zaista, nikada niste sreli čovjeka s velikom glavom, a s vrlo malim mozgom?

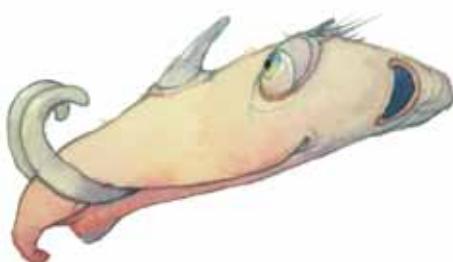
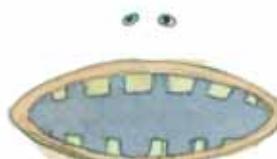
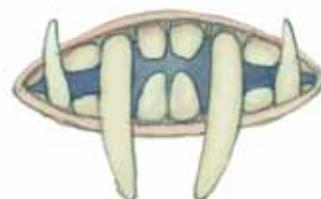
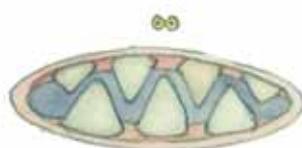

Uz vrlo, vrlo dugi jerukice alično ide i velika šupljina u glan.

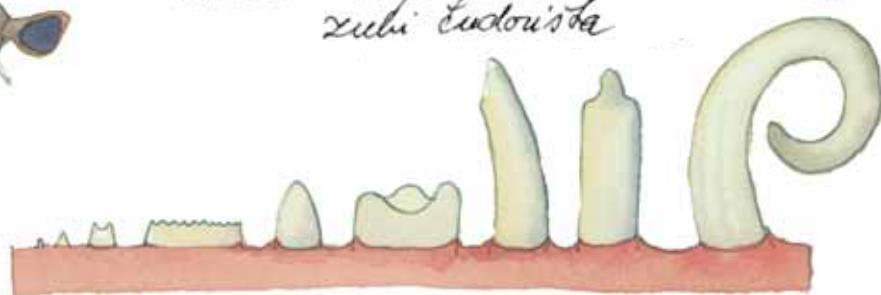

..

..

mala i nepravna zbirka
zubi čudovišta

UDOVI ČUDOVIŠTA

Čudovišta su nešto bogatija udovima od ljudskih bića. Uz uobičajene ruke i noge, ona mogu imati još repove i krila, a njih, također, možemo smatrati udovima.

Kad je riječ o rukama, sa žaljenjem moram utvrditi da, zahvaljujući jednom dijelu ljudskoga roda, postoje i čudovišta bez jedne ili bez obje ruke. Te su tužne iznimke naletjele na vaša ljudska minska polja, ili su se, kao mlada, nainva i nevina bića, igrala igračkama za koje nisu znala da se zovu bomba. Među njima su i neka čudovišta koja su se našla, ne znajući i ne htijući, usred vaših ljudskih ratova. Na sličan način neka su druga izgubila jednu ili više nogu. Na našu i vašu zajedničku žalost, ali na samo vašu sramotu, postoje i među vama, ljudima, takva unesrećena bića. S unesrećenim čudovištima ona ne dijele samo svoju nesreću već i duboku, gorku antipatiju ~~bar~~ prema jednom dijelu ~~vašega časnog~~ ljudskog roda. Možda to vama osobno nije važno, ali njima sigurno jest.

Ovom prigodom moram reći i to da postoje zapanjujuće prepametna ljudska bića koja kukaju koliko bi jadnih ljudi ostalo bez posla kad bi se prestale proizvoditi sve te vaše razne mine i bombe. Od čega bi onda živjeli oni i njihove obitelji? Pa eto, ako vi osobno ne možete naći odgovor na to ne baš bistro pitanje, reći ću vam ja. Sve bi te ljude koji sada proizvode mine mogli zaposliti na razminiravanju, na uklanjanju silnih minskih polja, posijanih po gotovo cijelom svijetu. Bilo bi tu posla za njih, a jednoga dana i za njihovu djecu. Naime, po mojoj slobodnom proračunu, potrebno je barem 100 puta više vremena da se jedna, srednje lukavo postavljena, mina pronađe i ukloni, nego da se proizvede. Isto tako, treba barem 1000 000 000 000 000 puta više vremena da se ona dezaktivira, nego aktivira.

No, zasada ne pišem enciklopediju ljudskih bića već enciklopediju čudovišta, pa se vratimo rukama koje su stvorene da stvaraju, a ne da razaraju.

Dakle, oko 91 posto čudovišta ima dvije ruke, oko 0,5 posto ima tri, 4 posto ima četiri ruke, a čak 3 posto ima više od 12 ruku. Sva ta posljednja, mnogoruka čudovišta žive u vodi, a ruke su im ponešto različite od onoga na što ste vi naviknuti – one su jedna vrsta pipaljka ili hvataljka.

Ruke koje srećemo u parovima uvijek su simetrično raspoređene na simetričnim tijelima, iste su dužine i oblika. Kako brojna čudovišta vrlo različito žive, njihove ruke mogu imati i neke različite namjene, pa su stoga drukčije građe i veličine. Redovito su snažnije, bar dva puta, od ruku ljudskih bića. Razlog je tome što se mi, čudovišta, puno više njima služimo i nismo ih zamijenili alatima i strojevima. Naše ruke nisu pasivno obješene kuke za vješanje satova i narukvica koje samo vrte "servo" volan,

tipkaju po računalu, pipkaju po daljinskom upravljaču i tupkaju nervozno po stolu, čekajući pedikera.

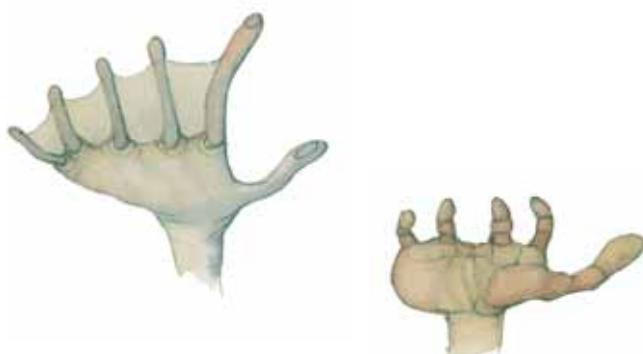
Šake čudovišta imaju od dva do osam prstiju od kojih je najmanje jedan uvijek postavljen nasuprot ostalima. Prsti imaju obično tri članka, ali postoje i krilate vrste izrazito dugih prstiju, s četiri ili čak pet članaka. Njihove goleme šake zapravo zamjenjuju krila.

Od svih čudovišta najbrojnija su ona s pet prstiju. Njih ima oko 61 posto. Slijedi ih 18 posto četveroprstih, 9 posto šesteroprstih, 7 posto troprstih, 3 posto dvoprstih, 1,5 posto osmeroprstih i, na koncu, oko 0,5 posto ostalih. Nemojte zaboraviti da se ovi postoci odnose samo na ruke jer mi, čudovišta, za razliku od ljudskih bića, nemamo redovito isti broj prstiju i na nogama.

Vrste koje se služe rukama i šakama za kretanje u vodi, plivanje i ronjenje najčešće imaju više od pet prstiju. Dvoprsta su neka morska čudovišta koja se služe rukama jedino za prinošenje hrane ustima. Njihove šake, odnosno ruke, uopće nemaju kosti, građene su poput jezika, samo od mišića, pa su vrlo savitljive i pokretne.

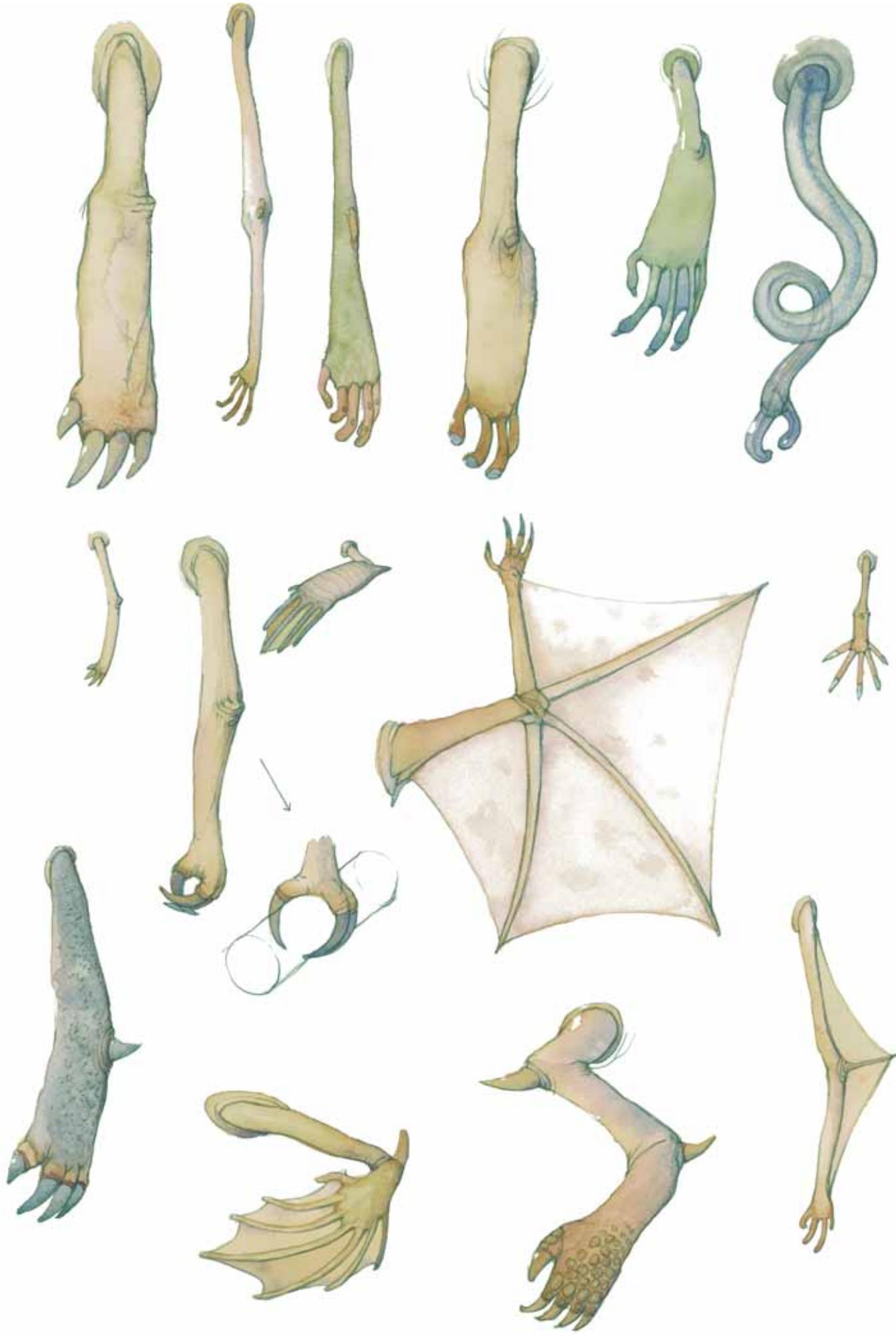
U nekih drugih vrsta, koje samo dio života provode u vodi, šake su kombinirane od dva slobodna i tri plivaćom opnom povezana prsta. Slične kombinacije postoje i u letećih čudovišta koja nemaju posebna krila, odvojena od ruku. To su ista ona koja imaju povećan broj članaka u prstima. U njih, uz slobodne prste, postoje i oni koji su povezani letećom kožicom.

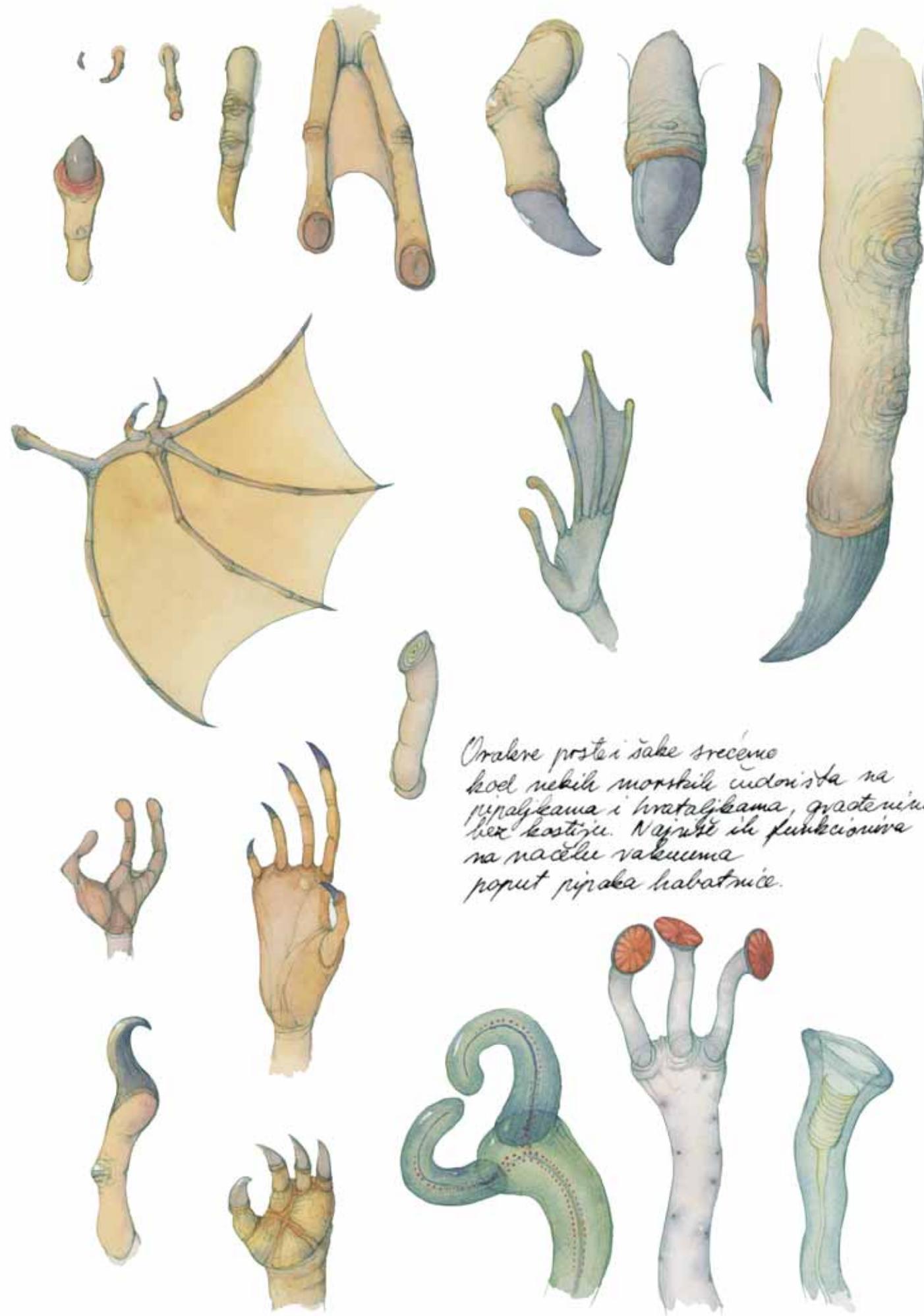
Čudovišta iz suhih krajeva često imaju kratke, zbijene i čvrste prste, nerijetko opremljene jakim pandžama za kopanje. Među njima postoji i jedna malena skupina vrlo kratke ramene kosti i s dva lakta na svakoj ruci.

Slika na sljedećoj stranici:
Neki tipovi ruku čudovišta.

Slika na 91. stranici:
Prsti i šake čudovišta.

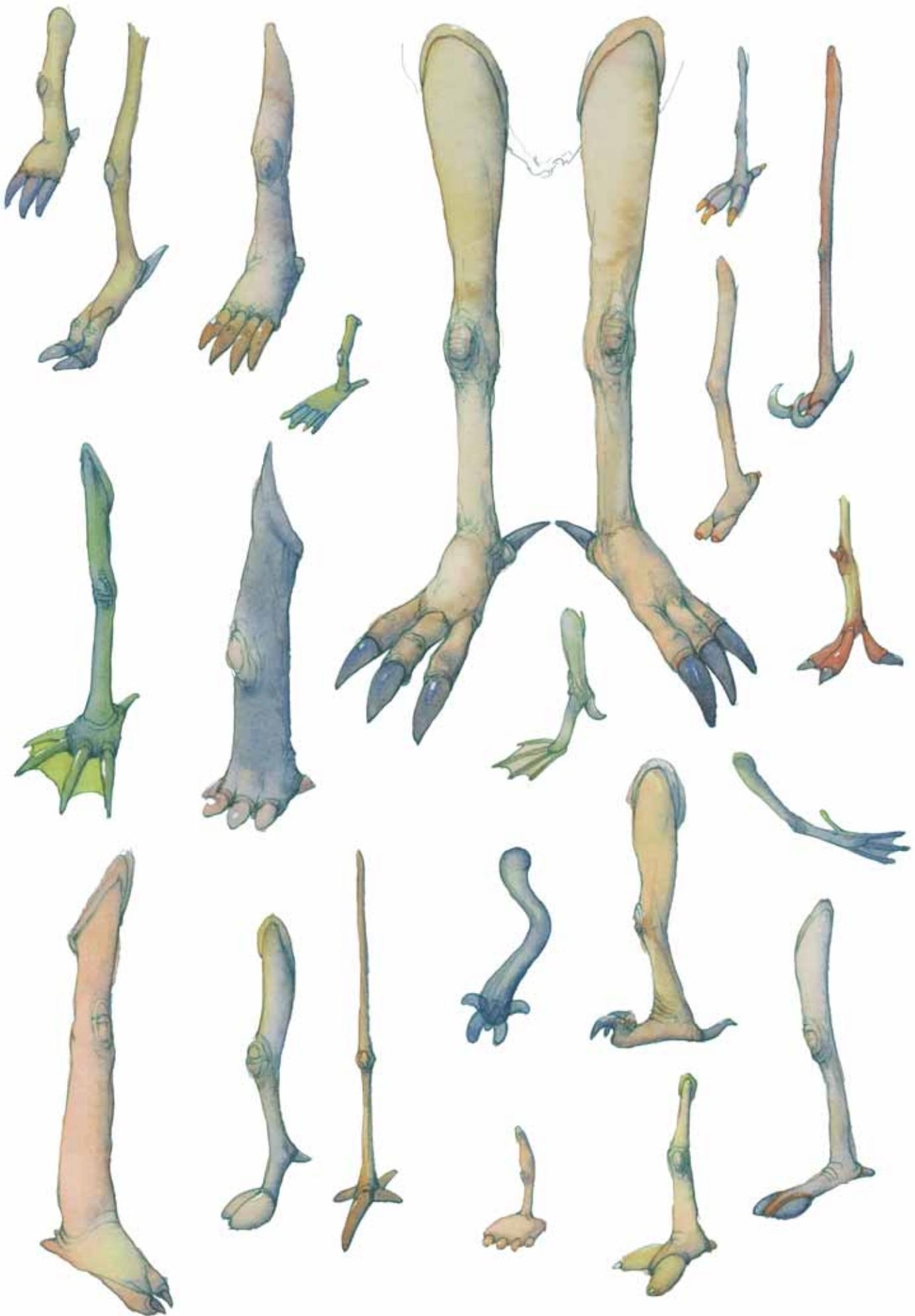

Oralne posteri ſake srecene
kod nekih morštih i udonista na
riparijskim i hrataljskim, gradenim
bez kostiju. Najčešće ih funkcionišu
na načelu vakuuma
poput pirala habatnici.

Iz svega ovoga ipak je^{me} vidljivo da ruke čudovišta i ljudskih bića imaju dosta sličnosti.

Tražimo li sličnost između naših i vaših nogu, naći ćemo je građi i smjeru pokretanja koljena većine naših dvonogih vrsta. Ona se savijaju u istom pravcu kao i vaša – prema natrag. Međutim, gledajući izvana, našim su nogama sličnije noge ptica nego vaše, ljudske. Tajna te sličnosti leži u ustroju stopala: na mjestu vaših pet ~~mizernih~~ nožnih prstića mi imamo dva, rjeđe jedan ili tri, lijepo razvijena, jaka prsta, opremljena pandžama. Tamo gdje vi imate nešto što se zove peta, nas krasи jedan nešto kraći, ali izrazito snažan prst, kao u ptica. I on je, naravno, pojačan silnom pandžom, čiji oblik i veličina ovise o načinu života vlasnika nogu. Eto, na tom se pticolikom modelu kreće 80 posto dvonogih čudovišta, uključujući tu i ona čovjekolika. Svakako, i ovaj model ima brojne varijante, ali sada se nećemo na njima zadržavati. Dodat ~~ću samo~~ ^{upravo} kako bi mnoga ljudska bića bila ~~već~~ sretna da imaju ovake noge, zbog njihove ~~iznimne~~ ljepote i nedostatka dlaka. Te su noge već potpuno spremne ponijeti kakav super-mini, ne treba ih ni brijati, ni čupati, ni paliti, ni pudrati, ni masirati, ni kvarcati, a niti mazati kreminicama.

Noge čudovišta prilagođene su oblikom, gradom i veličinom različitim načinima kretanja, ali ponekad i nekim drugim namjenama.

Tronoga čudovišta, prirodno, ne postoje.

Četveronoge vrste prilično su rijetke i samo iznimno imaju pticolike noge. Većina ih živi u vodi i noge im služe za plivanje. Imaju veći broj prstiju, djelomično sraslih plivaćom kožicom. Među čudovištima voda postoje i neka koja se uglavnom zadržavaju na morskom dnu, a kreću se na čak 12 neobičnih nogu, ako se ti organi mogu uopće tako nazvati.

Križanjem čudovišta, ili vrsta, s različitim brojem nogu pojavljuju se raznobrojne inačice i kombinacije. One imaju od jednoga do najviše sedam pari nogu. Prirodan neparan broj nogu je isključen.

Morski vrtuljak, vrsta s 12 nogu

U blizini nogu je i uobičajeno mjesto jednog kraja repa. Drugi kraj je više ili manje udaljen, ovisno o dužini i gipkosti repa te o volji njegova vlasnika. Među repovima, koje ponosno nosi 96 posto svih čudovišta, teško je pronaći dva sasvim ista. Njihov je oblik, kao i veličina, zadan namjenom koju imaju. Neki služe za održavanje ravnoteže tijela, neki za hlađenje kao lepeza, neki za vješanje po drveću, a neki za kamufliranje. Drugi, opet, služe za plivanje, za razbijanje plodova, kao treća ruka, ili čak kao jarbol. Bez posebnih repova leteća bi čudovišta, u najboljem slučaju, letjela kao debela domaća kokoš.

Postoje čak i repovi za zabavu te za ukras – bez kojih bi se lako moglo živjeti. Naravno, uz sve te navedene i one nenavedene specijalnosti pojedinih tipova, ne treba zaboraviti da gotovo svaki rep obično obavlja više stvari.

Većina repova, koji su podjednake dužine kao i tijelo čudovišta, završavaju najmanje jednom, snažnom i pomalo savijenom bodljom. Oni koji imaju 60 do 70 posto dužine tijela zadebljali su na kraju poput buzdovana. Tu je smješteno tri do 15 bodlja, ili cijela "četka" vrlo debelih i elastičnih dlaka. Repovi kraći od 60 posto dužine tijela najčešće su plosnati i siromašni bodljama. Dosta su rijetka čudovišta s repovima tipa "zmijski jezik", "debela šišarka", "žirafino vime" i "kišna glista".

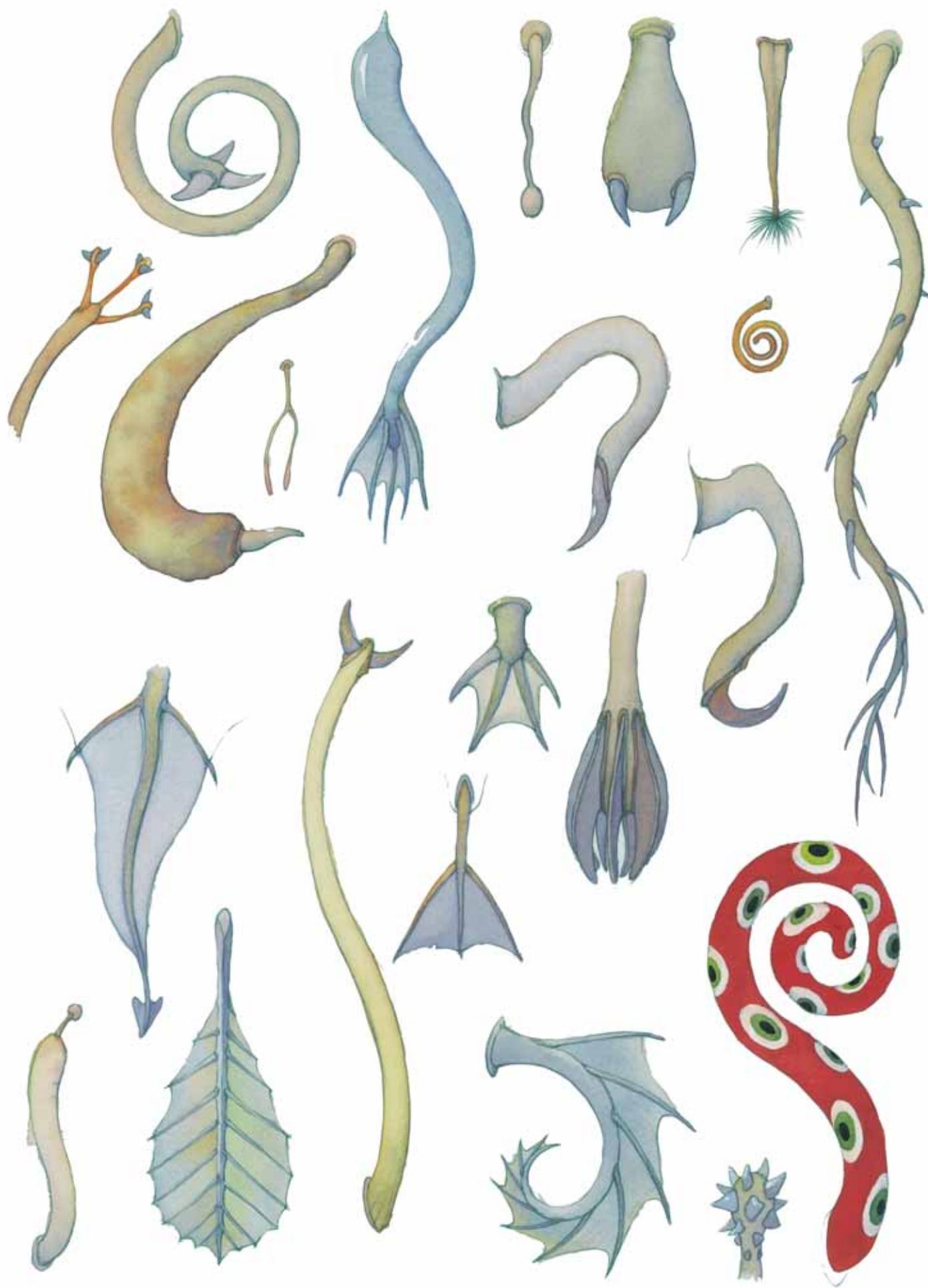
**Slika na stranici 96:
Osnovni tipovi repova čudovišta.**

Izrazito snažnim i dugim repinama, opremljenim perajama, ponose se neke vrste koje nikada ne izlaze iz vode.

Peraje na repovima mogu biti različitog oblika i položaja, uostalom kao i one koje su smještane na rukama, nogama, leđima, trbuhu ili glavi čudovišta. Svakako, važno je da su peraje simetrično i ujednačeno razmještene, kako bi se izbjeglo kružno kretanje koje obično ne vodi daleko.

**Slika na stranici 97:
Peraje čudovišta, neovisno
o položaju i veličini, služe za
kretanje u vodi.**

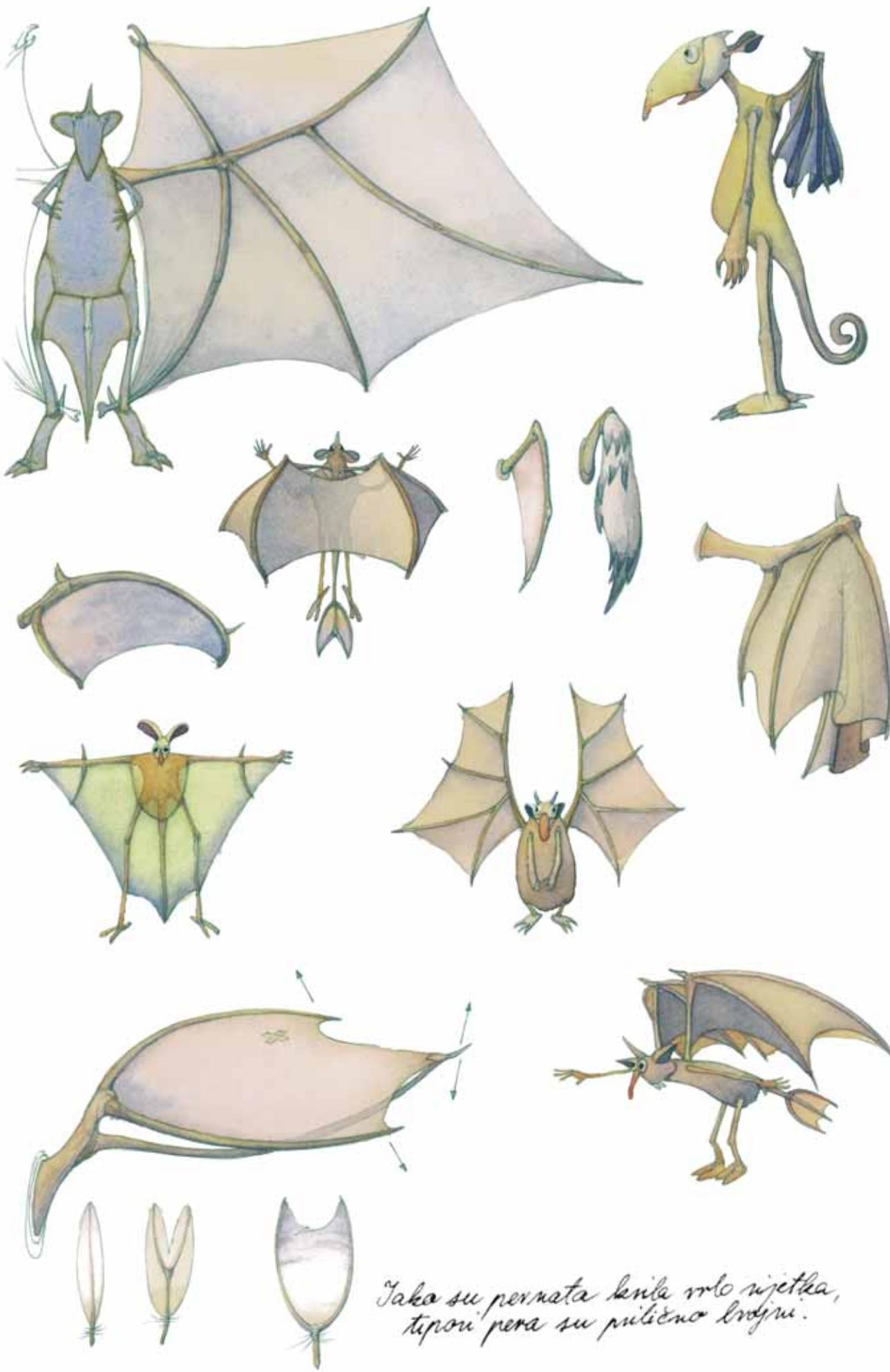
Sasvim sigurno iz istog razloga – sva leteća čudovišta imaju simetrična i simetrično smještena krila. Po veličini ih možemo podijeliti u tri skupine: premala, srednja te velika krila.

Ona iz prve skupine, premala, premala su za ~~sasvim siguran~~ let, pa samo ~~pomažu~~ pri kretanju na tlu. To je slučaj u tri vrste čovjekolikih čudovišta i u svih onih koja su s njima u najbližoj srodnosti. Nešto veća krila od sasvim premalih, koja nisu neka velika rijetkost, mogu biti ~~ne~~ ~~vrijednost~~ dostatan pomoći organ za kretanje u nuždi, pri trčanju, preskakanju rijeka, penjanju, a još više silaženju s drveća.

Krila iz druge skupine, ona srednja, omogućuju ravnopravan dijalog sa silom teže. Njima se uporno maše i lijepo leti.

Napokon, velikim krilima čudovišta lete dugo i daleko, bez stalnog mlataranja tup-tup, tup-tup, tup-tup, služeći se zračnim strujama i vjetrovima. Neka su od njih, ona ustrojena kao sastavni dio ruku, najekonomičnija na visinama do 2000 m i na udaljenostima do 40 km. Potpuno slobodna krila, koja su zasebni ekstremiteti, još su snažnija i pokretljivija, a rukama ostavljaju punu neovisnost pri kretanju. Njima se, uz povoljne zračne struje, može uspeti i do 9000 m visine. Rabe se, uz manje odmore, i za interkontinentalne letove. *u neposrednoj blizini Bospora.*

Osim dva posto iznimaka, naša su krila građena od čvrste, ali elastične kože, "zategnute" na konstrukciji od kostiju. Gusto su protkana žilama, mišićjem i živcima. Ovakav, šišmišoliki model jamči gotovo bešuman let. Kao što znamo, vaše, ljudske uši slabe su i okrenute u krivom pravcu. Zbog toga vi ne biste ništa čuli ni kad bi vam neko čudovište lepršalo nad glavom. Što možemo? Tu pomoći nema.

Tako su pernata lepta vrlo rijetka,
tipovi pera su punično brojni.

Čudovišta među udovima imaju, kao i vi, još neke organe. To su oni organi koji obično vas, ljude, ili previše rastužuju, ili previše vesele. Riječ je, dakle, o spolnim organima, ili, bolje rečeno, o organima za razmnožavanje. O njima će biti više govora u jednom drugom, vrlo, vrlo interesantnom poglavljju, pa samo nastavite s čitanjem.

Spolni organi nekih spolno određenih vrsta čudovišta. Bilo je puno dvoumljenja o tome kako zorno prikazati ove organe. Nakon dugih rasprava i savjetovanja složili smo se da se prikažu na ovaj prikladan način. Napominjem da je on izabran radi vas, ljudskih bića, jer se čudovišta ne stide svoje prirodne golotinje.